

ZPRÁVODAJ

3/2013 Místní akční skupiny Posázaví

EDITORIAL

Rok 2013 pomalu předává žezlo svému nástupci. Jaký byl, co přinesl a co nás čeká v roce 2014, se dočtete na následujících stránkách. Představíme také další projekty realizované s pomocí dotace ze Strategického plánu LEADER. O zkušenosti s jejich kontrolou se s vámi podělí členka monitorovacího výboru Lucie Onderčaninová.

Posázaví o.p.s. letos připravilo další partnerské projekty. Jeden chce pomoci zatraktivnit vodáckou turistiku a zvýšit její bezpečnost, druhý zavede návštěvníky a turisty na cesty a hrady doby Karla IV.

Prozradíme vám také novinky z mikroregionů. Například to, že v Pravoníně mají nový spolkový dům, v Ratměřicích tábořili vojáci a na rozhledně Špulka svítí červené světlo. Nebo chcete vědět, jaké bylo Čerčanské ochutnávání či jak se dělá obecní knihovna?

Příští rok uplyne 100 let od atentátu na arcivévodu Františka Ferdinanda d'Este. Pokud chcete znát největší milníky jeho života, čtěte dál. Dozvíte se také o chystaných akcích, které připomenou tuto významnou osobnost evropských, ale i regionálních dějin.

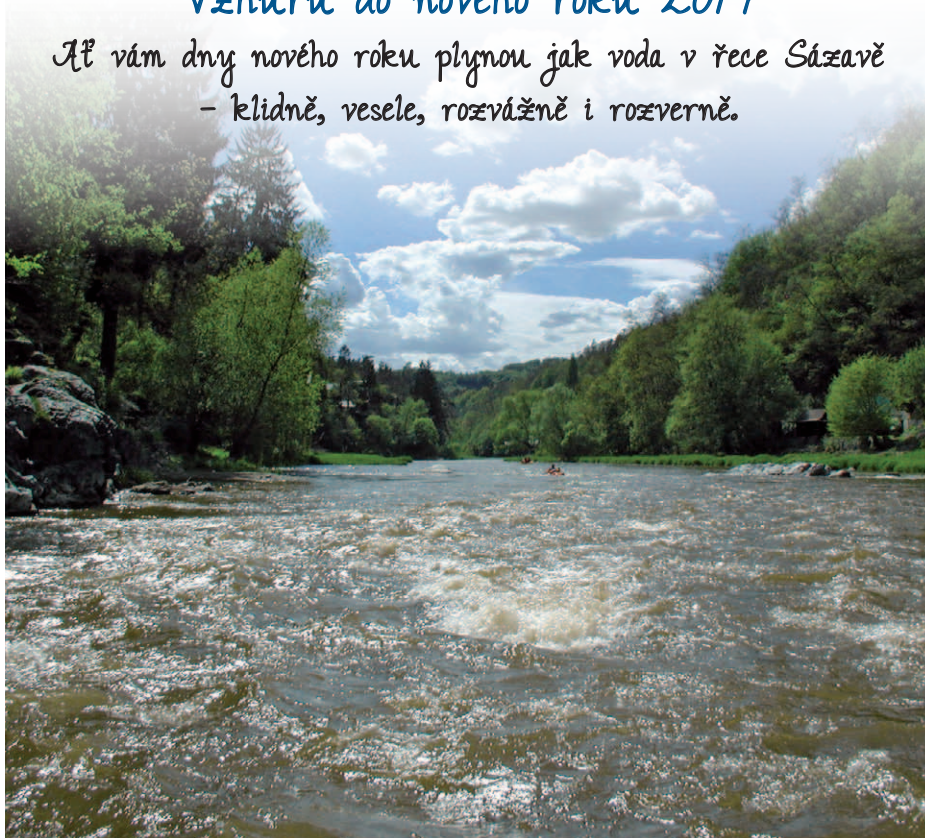
Přečtete si rozhovor s Milanem Štědrou – vedoucím informačního centra v Sázavě, sklářem, historikem, muzikantem, kreslířem... Nebo s Jaromírem Biolkem zavzpomínejte na okolnosti vzniku outdoorového centra Bisport v Týnci nad Sázavou. Věděli jste, že své služby turistům poskytuje už 20 let?

Jubileum letos oslavila i Ochrana fauny ČR. Je to k neuvěření, ale v opuštěném, zdevastovaném zahradnictví ve Voticích otevřela zachránnou stanici pro živočichy před 15 lety! Zajímáte se o značku „KRAJ BLANICKÝCH RYTÍŘŮ regionální produkt“? Pak vás určitě potěší, že okruh jejích držitelů se opět rozrostl. Dočtete se také o tom, že nová škola v Týnci nad Sázavou oslavila 50 let. Sázava má novou oázu klidu u kostela sv. Martina a nový městský úřad na náměstí Voskovce a Wericha. Na jaře 2014 se ve městě otevře Centrum sklářského umění.

Přijměte také naše pozvání do Maršovic, městyse s více než osmisetletou historií a bohatým spolkovým životem.

Vzhůru do nového roku 2014

*Ať vám dny nového roku plynou jak voda v řece Sázavě
– klidně, vesele, rozvážně i rozverně.*

Posázaví na prahu roku 2014

Konec roku bývá obvykle příležitostí k bilančování. Pomyslnou inventuru si děláme sami v sobě, v rodině i na pracovišti. Zjišťujeme, co se nám (ne)podařilo uskutečnit, splnit, slíbit, vyřídit... Jaký tedy byl rok 2013 pro Místní akční skupinu Posázaví? Troufám si říct, že v určitém směru přelomový. Rozdala mezi žadatele dalších 18 milionů korun ze Strategického plánu LEADER, které pomohou změnit tvář měst a obcí v regionu. Inicivovala založení Shromáždění starostů, které by mělo být neformální platformou pro vzájemnou spolupráci a výměnu zkušeností komunálních politiků. Jejich zástupci byli zároveň zvoleni do rozhodovacích orgánů MAS.

Začali jsme připravovat novou Strategii regionu

Posázaví a certifikaci MAS Posázaví, které jsou podmínkou úspěchu v soutěži o finanční prostředky z Programu rozvoje venkova a dalších operačních programů na období 2014–2020. Zahájili jsme jednání o novém způsobu financování MAS Posázaví a s ní spojeného rozvoje regionu. Dosud platili členové předem stanovený příspěvek podle uzavřené partnerské smlouvy, v budoucnu by to mělo být podle počtu obyvatel.

Obhájili jsme pozici jedné z nejlepších místních akčních skupin v České republice. Podle výsledků pravidelného hodnocení, kterého se zúčastnili zástupci ministerstva zemědělství a Státního zemědělského intervenčního fondu, patří Posázaví do skupiny nejlépe fungujících místních akčních skupin, které jsou vysoce

SPOLUFINANCOVÁNO EVROPSKOU UNÍ EVROPSKÝM ZEMĚDĚLSKÝM FONDEM
PRO ROZVOJ VENKOVA: EVROPA INVESTUJE DO VENKOVSKÝCH OBLASTÍ

PROGRAM ROZVOJE VENKOVA

transparentní, důvěryhodné, aktivní a aktivizující dané území.

„Mají dobře naslápáno!“, řeknete si po přečtení předchozích řádků. Ale změna je život. MAS Posázaví nyní stojí nejen na prahu nového roku, ale také na začátku nové kapitoly své historie. Paradoxně začíná rozdělením území působnosti

MAS Posázaví. Po deseti letech z její mapy zmizí mikroregiony z Podblanicka, tedy ze správního obvodu obce s rozšířenou působností Vlašim, které založily samostatnou MAS Blaník. Chtějí tímto krokem zvýšit svůj vliv na rozvoj daného území. Zda a jak se jim to podaří, ukáže až čas.

„Regiony Benešovsko a Vlašimsko fungovaly

vždycky samostatně vedle sebe, na chvíli se nám je podařilo spojit. Naše cesty se teď rozcházejí a my to respektujeme,“ řekla ředitelka společnosti Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová. K Posázaví naopak přistoupilo několik obcí z okrajových částí regionu, které dosud stály stranou. Život jde prostě dál, kde něco končí, něco dalšího začíná... ♦

Jak pokračuje příprava strategie rozvoje regionu Posázaví

Strategie rozvoje regionu Posázaví na období 2014–2020 je prakticky hotova. Zbývá dokončit její administrativní zpracování, včetně analýz požadavků regionu. „Zastupitelstva obcí začnou schvalovat územní působnost na dalších sedm let a také strategii pro realizaci na území dané obce. „Čekáme, až ministerstvo schválí metodiku, podle které pak budeme výstupy

finalizovat. Máme na to následující půlrok. V druhé polovině roku pak zpracujeme akční plán realizace strategie,“ naznačil další postup odborný konzultant společnosti Posázaví o.p.s. Václav Pošmurný.

Integrovaná strategie regionu Posázaví na období 2014–2020 bude důležitým podkladem

pro získání finančních prostředků na realizaci projektů v regionu. MAS Posázaví ji začala připravovat na začátku roku 2012. Prostřednictvím ankety tehdy mohli obyvatelé regionu vyjádřit svá přání a náměty ke zlepšení života v obcích. Získané poznatky byly rozděleny podle jednotlivých témat do 30 oblastí a ke každé z nich proběhly veřejné diskuse. Výsledky těchto oborových setkání vyhodnotil Programový výbor MAS Posázaví a sestavil z nich podklady pro jednání regionální konference, která je projednala v květnu.

První strategie rozvoje regionu Posázaví vznikla z podnětu místní akční skupiny na roky 2004–2007. Dokument pak byl aktualizován v rámci přípravy na nové programové období Evropské unie 2007–2013. Strategie se zaměřuje na zachování a zhodnocení přírodního a architektonického dědictví regionu, na zvýšení přitažlivosti regionu, na zapojení jeho obyvatel do veřejného života, na podporu rozvoje infrastruktury a na podporu aktivit dětí a mládeže. K jejímu naplnění výrazně pomáhá program LEADER, který administruje MAS Posázaví a díky němuž „přitekly“ do regionu desítky milionů korun. Pomohly mimo jiné postavit nová dětská hřiště, opravit kapličky a hasičské zbrojnice, vybudovat vesnická muzea, otevřít naučné stezky. ♦

MAS Posázaví 2014: nové hranice, noví členové, nové financování

Místní akční skupina Posázaví vstoupí do roku 2014 v novém. Předně se změní hranice její působnosti. Část obcí ze správního obvodu Vlašim se oddělila a založila samostatnou MAS Blaník. Počet měst a obcí v působnosti MAS Posázaví se tím snížil z 98 na 70 a počet obyvatel, kteří v nich žijí, klesl na 78 000 z původních téměř 95 000 lidí.

Členy MAS Posázaví je v současnosti 51 subjektů z veřejného, neziskového a podnikatelského sektoru. Od ledna 2014 jich bude o jednoho méně – vystoupí benešovská okresní organizace Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska. Naopak nově přistoupil Městys Netvořice a neziskové organizace CESTY SKLA, o.p.s. a Rytmus Benešov, o.p.s.

„Zmenšením území působnosti k sobě budeme mít blíž. Očekávám proto, že se zlepší vzájemná komunikace a spolupráce. Hranice MAS Posá-

zaví by v letech 2014–2020 měla být neměnná. V současnosti připravujeme novou strategii jejího rozvoje, certifikaci MAS a budeme žádat o peníze na další plánovací období,“ řekla ředitelka společnosti Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová.

V příštím roce se změní i způsob financování MAS. Ještě více bude posílena její nezávislost na dotacích a příjmy budou rozloženy na více zdrojů. Jedním z nejsilnějších bude podpora ze strany místních aktérů, především pak obcí a měst. Dosud obce a města platily předem stanovený příspěvek podle uzavřené partnerské smlouvy, příští rok finančně podpoří Místní akční skupinu Posázaví podle počtu svých obyvatel, což by mělo být od 50 do 100 Kč na obyvatele.

Zároveň se finanční a kontrolní výbory zastupitelstev aktivně zapojí do veřejné kontroly společnosti Posázaví o.p.s., která činnost MAS ko-

ordinuje. Posázaví o.p.s. bude poskytovat bezplatné servis také všem spolkům, neziskovým organizacím, školám a podnikatelům ve správním území obcí, které se budou finančně podílet na chodu o.p.s. Budou moci například zdarma využívat poradenství při přípravě projektů, konzultace chystaných záměrů nebo pomoc s veřejnými zakázkami. Pro ostatní budou poskytovány služby dle standardního ceníku.

„Díky podpoře regionu se MAS Posázaví stane stabilnější a konkurenceschopnější. Budeme moci zkvalitnit naše služby,“ zhodnotila Bohunka Zemanová. Jedním z prvních výsledků je rozšíření kolektivu Posázaví o.p.s. o manažerku pro cestovní ruch Martinu Kubínovou. „Budeme moci ve spolupráci s obcemi, neziskovými organizacemi a podnikateli víc a cíleně propagovat náš region,“ zdůvodnila Bohunka Zemanová. V budoucnu bude podle ní potřeba přijmout také projektového manažera. ♦

Připravuje se 11. výzva k předkládání žádostí o dotaci z LEADERu

Místní akční skupina Posázaví připravuje 11. výzvu k předkládání žádostí o dotace ze Strategického plánu LEADER. Mezi žadatele v ní rozdělí kolem jednoho milionu korun, přesná částka bude známa v lednu. Z rozhodnutí Programové

ho výboru budou přijímány žádosti pouze do Fi-che 2 – Poznejte to u nás.

Výzva bude vyhlášena pravděpodobně 13. ledna 2014. Od toho se pak budou odvíjet termí-

ny školení žadatelů, veřejné obhajoby projektů jejich výběru a schválení. Pro přesné informace sledujte webové stránky Posázaví leader.posazavi.com nebo volejte manažerku SPL Marii Škvorové, tel.: 723 462 606. ♦

Na slovíčko s členkou monitorovacího výboru Lucií Onderčaninovou

Lucie Onderčaninová je více než dva roky členkou monitorovacího výboru Místní akční skupiny Posázaví, který má za úkol mimo jiné kontrolovat plnění podmínek realizovaných projektů podpořených ze Strategického plánu LEADER.

V předchozím období byla ve výběrové komisi, některé projekty proto měla možnost sledovat od okamžiku podání žádosti o dotaci, přes výběr a realizaci až po následné období udržitelnosti. „Práce tak byla snazší, protože jsem dané projekty znala do detailů i s jejich úskalími. O to větší radost má člověk, když vidí výsledek,“ říká.

Práce v monitorovacím výboru je pro ni současně příležitostí potkat zajímavé lidi, kteří jsou zapálení do své práce a vkládají energii do smysluplných a užitečných projektů, často tak činí ve svém volném čase a za své vlastní prostředky. „Mám ráda region, ve kterém žiji, a zajímá mě, co se v něm děje. Baví mě historie, kultura, sport a v průběhu své práce objevuji stále nové oblasti, o kterých jsem dřív neměla tušení. Naposledy mě nadchli votičtí lukostřelci, jejich profesionalita, nadšení

i sport samotný. Zážitky někdy bývají i jedinečné. Komu se poštěstí bezpečně vylézt po lešení na nejvyšší místo zlenické zříceniny a dostat odborný výklad archeologa o technikách zajišťování této památky pro příští generace? Nebo se procházet pod stropem zámecké kaple v Ostředku a vidět restaurátory při práci na obnově starých fresek? Tahle práce mě těší,“ dodala.

Kontrolovat podpořené projekty je podle ní potřeba. „Byť máme na papíře všechna data a procesy, které realizaci projektu provázejí, je třeba vidět jejich dopad na vlastní oči. Kontrola monitorovacího výboru je hlavním nástrojem ověření souladu reality s administrativou. Projekt se monitoruje nejen od zahájení realizace až po její dokončení, ale i v následném pětiletém období, kdy žadatel musí monitorovacímu týmu doložit, že vynaložené prostředky stále slouží svému původnímu záměru. Musí nás přesvědčit, že co v žádosti o dotaci slibil, i nadále platí, a ani koruna nepřišla nazmar,“ uvedla.

Odezvy kontrolovaných jsou podle ní různé, ale drtivá většina žadatelů už pochopila, že pokud nějaké problémy přijdou, je pro všechny strany lepší, když je co nejdříve otevřeně přiznají. „Většinou nečekají, až se chyba najde (a ona se většinou vždycky najde). MAS Posázaví by měla

sloužit, a dle mých zkušeností také slouží, jako administrativní podpora, nikoliv jako nepřítel, před kterým je radno něco schovávat. Mnohem tvrdší k žadateli jsou vyšší orgány. Pokud se nějaké nedostatky objeví, domluvíme se s žadatelem na jejich odstranění k určitému datu, tak, aby vše bylo v souladu s administrativními procesy. V některých případech, zvláště u žadatelů, kteří realizují svůj první projekt, je objasňování si pravidel zdoluhavější, ale pak si přijde na své neskutečná trpělivost manažerky SPL Marušky Škvorové, která je pro žadatele hlavní kontaktní osobou. Až na ojedinělé výjimky se žadatelé ke kontrolám staví zodpovědně a s respektem,“ zhodnotila Lucie Onderčaninová.

Nejčastější chyby se podle ní objevují v administrativě, například při výběrových řízeních. Při samotných realizacích pak bývají nedostatky v technickém provedení, kdy žadatel zjistí, že to, co si naplánoval, je v praxi složitější, obvykle finančně náročnější. „U takzvaných měkkých projektů se například účastníci kurzů chovají trochu jinak, než se při plánování projektu předpokládalo. V rámci pravidel jde ale většinou nalézt řešení,“ shrnula. Objektivita při kontrolách je podle ní zajištěna tím, že se při nich členové monitorovacího výboru střídají, a každý projekt tak vidí víc lidí. ♦

jt

Galerie projektů

Jana Perníčková – Rekonstrukce a vybavení Farny Heroutice

Podaná žádost: 28. 4. 2011

Realizace projektu: 12. 7. 2011 – 17. 7. 2013

Popis projektu: Výsledkem projektu je rekonstruovaná kuchyně restaurace, nová multifunkční hala se skladem slámy a píce, zázemí tréninkové haly pro mládežnické parkurové závody a zázemí pro exteriérové sporty. Byl zlepšen povrch, odtok dešťové vody a vzhled centrálního dvora.

Financování projektu:

Výše dotace:

1 000 000 Kč

Spoluúčast žadatele:

1 774 872 Kč

Celkové náklady projektu:

2 774 872 Kč

Stříbrná Skalice – Výstavba a rekonstrukce multifunkčního centra volnočasových a kulturních aktivit

Podaná žádost: 16. 12. 2011

Realizace projektu: 10. 8. 2012 – 17. 5. 2013

Popis projektu: Rekonstrukcí došlo k zachráně nevyužitých historických budov, která stojí v památkové zóně na náměstí. Do opraveného objektu obec přemístila současnou knihovnu, která doposud sídlila v nevyhovujících prostorech. Záměrem bylo zároveň zřídit informační středisko s novým pracovním místem a veřejný internet. V podkroví budovy se vytvořila míst-

nost pro spolky, kroniku, čítárnu, galerii apod.

Financování projektu:

Výše dotace:

1 800 000 Kč

Spoluúčast žadatele:

2 065 430 Kč

Celkové náklady projektu:

3 865 430 Kč

Galerie projektů

Ing. Jaromír Pecha – Stavební úpravy kaple sv. Jana Nepomuckého v Ostředku

Podaná žádost: 22. 4. 2011

Realizace projektu: 19. 10. 2011 – 22. 5. 2013

Popis projektu: Jde o velmi významnou památku opředenou bohatou historií. V rámci projektu byla opravena střecha a vysušeno zdivo, což následně umožnilo zahájit restaurátorské práce. Zachránilo se tím mnoho výtvarných děl, která jsou pevně spojena se samotnou stavbou. Konkrétně jde o malby na stěnách a stropech, obrazy, plastiky (například gotický měděný reliéf Madony Staroboleslavské, zdobený oltář s plastikou „Čechie“ z roku 1764 a dalšími plastikami z téhož období a další).

Financování projektu:

Výše dotace:

1 800 000 Kč

Spoluúčast žadatele:

1 955 868 Kč

Celkové náklady projektu:

3 755 868 Kč

ZO ČSOP – Naučná stezka Roudný

Podaná žádost: 28. 4. 2011

Realizace projektu: 24. 8. 2012 – 13. 7. 2013

Popis projektu: Naučná stezka Roudný je první naučnou stezkou na Podblanicku zaměřenou na dochovanou technickou památku. Je na ní umístěno 15 informačních tabulí určených dospělým i dětem. Stezkou provází permoník, který je vyobrazen u každého textu pro malé návštěvníky.

Financování projektu:

Výše dotace:

1 186 155 Kč

Spoluúčast žadatele:

406 506 Kč

Celkové náklady projektu:

1 592 661 Kč

Postupice – Hasičské sportoviště Plajchy

Podaná žádost: 16. 12. 2011

Realizace projektu: 15. 4. 2013 – 12. 9. 2013

Popis projektu: Výsledkem projektu je víceúčelové sportoviště pro hasičské sbory a další sporty, zejména pro ty, které pracují s mládeží. Vznikla volnočasová zóna, která zde zcela chyběla. Součástí areálu je běžecká dráha, tribuna pro diváky, posilovací stroj, zahradní altán, venkovní stůl na stolní tenis, startovní základna pro hasičskou techniku.

Financování projektu:

Výše dotace:

1 705 054 Kč

Spoluúčast žadatele:

1 110 698 Kč

Celkové náklady projektu:

2 815 752 Kč

Kondrac – Rekonstrukce hasičské zbrojnice v Dubu

Podaná žádost: 16. 12. 2011

Realizace projektu: 16. 7. 2012 – 2. 5. 2013

Popis projektu: Díky projektu vzniklo celoročně a mnohostranně využitelné zázemí pro hasiče, rybářský spolek, neoficiální klub důchodců, místní ženy a děti. Současně bylo upraveno veřejné prostranství, které se může využívat pro společenské a kulturní akce.

Financování projektu:

Výše dotace:

793 169 Kč

Spoluúčast žadatele:

315 947 Kč

Celkové náklady projektu:

1 109 116 Kč

Francouzští výtvarníci vystavovali v Benešově

Obyvatelé a návštěvníci Benešova měli v říjnu příležitost zhlédnout výstavu současného francouzského umění. Tvorbu deseti výtvarníků – malířů, fotografů a sochaře představilo Muzeum umění a designu. Výstava byla součástí projektu, který organizuje sdružení galerie Arts Diaphragme z burgundského města Auxerre ve spolupráci s Posázavím o.p.s. a s podporou města Benešov.

„Věřím, že naše spolupráce a přátelství bude pokračovat i v dalších letech,“ řekl jeden z vystavujících Francouzů, malíř Jacques Metaireau. Přiznal, že tvorbu současných českých výtvarníků tolik nezná, ale spoustu známých má v Praze, kde už sdružení asi osmkrát vystavovalo. S dílem benešovských výtvarníků se poprvé setkal letos v červnu, kdy se zúčastnili pouličního festivalu v Auxerre. Jejich práce ho zaujala, doufá proto v budoucnost kulturní výměny mezi oběma regiony.

V budoucnost spolupráce věří i benešovský fotograf František Provazník, který se zúčastnil červnového festivalu ve Francii. „Podobná kulturní výměna je prospěšná pro obě strany. Benešov by se měl trochu víc otevřít světu. V Auxerre to bylo velice příjemné a vstřícné, přes umění se dají navázat i další kontakty,“ řekl. Pětice výtvarníků z Benešovska představila ve Francii svou tvorbu na 17. ročníku pouličního festivalu Citadin, kterého se zúčastnilo několik desítek nejrozmanitějších umělců. Benešovští na něm byli jedinými mezinárodními hosty.

Vzájemnou výměnou umělců pokračuje dlouhodobá spolupráce společnosti Posázaví o.p.s. a re-

gionu Burgundsko. Jejich zástupci se potkávali na různých prezentacích, veletrzích cestovního ruchu, Posázavští byli na konferenci k programu Leader v Dijonu, jejich francouzští kolegové se zase představili na májovém trhu v Benešově. ♦

Posázaví navštívili zástupci Mikroregionu Hlinické Pohronie

Výměna zkušeností byla cílem návštěvy zástupců Mikroregionu Hlinické Pohronie na Benešovsku. Zástupci slovenské samosprávy se zajímali o fungování Místní akční skupiny Posázaví, o spolupráci jejích členů a také

o projekty, které se tady realizují. Navštívili partnerské Neveklovsko, hovořili s pracovníky Posázaví o.p.s. a zajeli se podívat také do Teplýšovic.

15 obcí, na jejichž území žije asi 10 500 obyvatel. Nejmenší obec má 150 obyvatel, v největším Hliníku nad Hronem žije téměř 3 000 lidí.

„Chtěli jsme vědět, jak u vás komunikuje samospráva s obyvateli, podnikateli a neziskovými organizacemi, prostě všemi subjekty, které by se měly podílet na založení veřejně soukromého partnerství,“ řekl předseda Mikroregionu Hlinické Pohronie a starosta obce Sklené Teplice Lubomír Meliš. Dodal, že se chtějí ucházet o statut místní akční skupiny a začali už připravovat strategii rozvoje regionu, který se rozkládá mezi Štiavnickými vrchy a Vtáčnickem.

Mikroregion Hlinické Pohronie vznikl v roce 1999. Sdružuje

Slovenští hosté se zajímali hlavně o projekty, které se v Posázaví podařilo zrealizovat. Zajeli proto do Teplýšovic, kde si prohlédli zrekonstruovaný obecní úřad, základní a mateřskou školu a hasičskou zbrojnici. Zaujaly je také opravy drobných sakrálních objektů v regionu a stavba rozhledny Špulka na vrchu Březák u Lbosína.

Obec Sklené Teplice navázala partnerství s Neveklovem v roce 1973. Postupně se do spolupráce zapojila také místní tělovýchovná jednota, myslivecké sdružení a mikroregion. V uplynulých 40 letech vznikly mezi obyvateli vazby, které mnohdy přerostly v nerozlučná přátelství. ♦

jt

Sbírka na podporu projektu Čistá řeka Sázava

Společnost Posázaví o.p.s. vyhlásila časově neomezenou sbírku na podporu projektu Čistá řeka Sázava. Pomoci může každý – třeba zasláním drobného příspěvku na **sbírkový účet číslo 1249-326666339/0800**.

Zájemci mohou také peníze dát do pokladniček s logem projektu, které jsou v prodejně potravin Pensionu Čtyřlístek v Českém Šternberku, na městském úřadu v Sázavě nebo v podatelně městského úřadu v Týnci nad Sázavou. K dispozici je také přenosná kasička, do níž mohou přispívat účastníci jednorázových společenských, kulturních, sportovních či jiných akcí v regionu. Svou štedrost tak už projeví například návštěvníci slavnostního rozsvícení vánočního stromu v Divišově.

„Pokladničky otevřeme týden před začátkem úklidu řeky Sázavy a potěší nás každá koruna.“ řekla ředitelka společnosti Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová. Podpořit projekt podle ní může každý, a to nejen finančně, ale i materiálně nebo přímo přiložením rukou k dílu. Hladina a břehy řeky Sázavy se budou uklízet

od **11. do 13. dubna 2014**.

Projekt Čistá řeka Sázava je nekomerční aktivitou, založenou na příspěvcích desítek sponzorů od drobných dárců po firmy. Generálním partnerem projektu jsou Povodí Vltavy, státní podnik a Bisport s.r.o., mediálním partnerem Rádio Blaník. Patronkou projektu je zpěvačka Aneta Langerová.

První ročník projektu Čistá řeka Sázava se uskutečnil v roce 2006 pod taktovkou svazku obcí Malé Posázaví a za finanční podpory Evropské unie. Řeka se tehdy uklízela ze Sázavy do Pikovic. Od roku 2007 úklid organizuje společnost Posázaví o.p.s. K akci se postupně začali přidávat další organizátoři a v současné době se řeka Sázava uklízí napříč dvěma kraji – Středočeským a Vysočinou, dohromady téměř 190 kilometrů.

Zatímco v prvních šesti ročnících nalezených odpadků přibývalo, loni jich dobrovolníci popr-

vé sesbírali méně. A pokles pokračoval i letos, kdy z hladiny a břehů mezi Kácovem a Pikovicemi bylo sebráno 18,87 tuny odpadků. Do úklidu se zapojilo rekordních 1 327 dobrovolníků. ♦

Nezapomeňte:

Další ročník Čisté řeky Sázavy bude **od 11. do 13. dubna 2014**. Přidejte se k nám! Pomoci můžete finančně, materiálně nebo přímo přiložením rukou k dílu.

Společenský večer Posázaví

Poděkováním sponzorům a spolupracovníkům byl listopadový Společenský večer Posázaví, který se uskutečnil ve Společenském centru TÝNEC. Byl zároveň příležitostí k vzájemnému setkání a představení aktivit, kterým se v uplynulém roce společnost Posázaví o.p.s. věnovala.

Hovořilo se například o realizovaném projektu „Řeky se mění“, který má za cíl podpořit šetrný turistický ruch, zlepšit infrastrukturu kolem řek, přispět k rozvoji aktivní turistiky i k výchově a vzdělávání návštěvníků regionu. Jeho součástí bylo také vydání Desatera slušného chování na vodě. Václav Pošmurný představil chystaný projekt nazvaný Po cestách a hradech doby Karla IV. Hovořilo se také o novém způso-

bu financování místní akční skupiny a s ní spojeného rozvoje regionu.

Manažer svazku obcí CHOPOS Miroslav Kratochvíl přítomné seznámil s průběhem stavby rozhledny Špulka na vrchu Březák u Lbosína. Martina Kulhavá všechny pozvala k návštěvě Centra sklářského umění huť František v Sázavě, které se otevře příští rok.

Na závěr prezentace byl promítnut animovaný snímek Hvězdy nad Benešovem, který vtipnou formou zve k návštěvě tohoto města. Program doplnila vystoupení žáků Taneční školy SALTA Jitky a Karla Maršálkových a taneční a ohňová show dua IN FLAMENUS. K poslechu i tanci zahrála skupina Čejka Band. ♦

Nové tváře v Posázaví

tů. Vystudovala Vysokou školu finanční a správní, hovoří anglicky a rusky. V letech 2005–2013 pracovala jako manažerka marketingu ve spo-

lečnosti PEAL, má zkušenosti z reklamy, gastronomie a pořádání společenských akcí. Je také absolventkou kurzu Sommelier.

Město Týnec nad Sázavou nově obsadilo pozici projektové manažerky pro rozvoj města. Tuto práci vykonává od listopadu **Martina Höhnová, DiS**. Náplní její práce je mimo jiné prezenta-

ce regionu, monitoring záměrů města, příprava projektů, podávání žádostí o dotace, realizace a zpracování závěrečných zpráv projektů. Do budoucna by měla pomáhat také s rozvojem celého mikroregionu v rámci dobrovolného svazku obcí Týnecko. ♦

Město Týnec nad Sázavou nově obsadilo pozici projektové manažerky pro rozvoj města. Tuto práci vykonává od listopadu **Martina Höhnová, DiS**. Náplní její práce je mimo jiné prezenta-

Desatero slušného chování na vodě

Projekt „Řeky se mění“ vzpomněl i na sázavské plavce

Desatero slušného chování na vodě, informační panely podél řeky Sázavy od Havlíčkova Brodu po Pikovice, nové lavičky, zabezpečení jezů, kniha i vzpomínková akce na sázavské plavce. To je výsledek projektu „Řeky se mění“, který realizovala společnost Posázaví o.p.s. ve spolupráci se společnostmi Lípa pro venkov o.s., Královská stezka o.p.s. a Rakovnícko o.p.s. Jeho hlavním cílem bylo zvýšit bezpečnost vodácké turistiky na řekách Sázava a Berounka a zpřístupnit ji široké veřejnosti. Náklady na realizaci projektu byly 3,8 milionu korun, z toho 3,4 milionu korun pokryje dotace z Programu rozvoje venkova.

Život sázavských „plavců“, kteří v minulosti dopravovali po řece dříví a další náklady, přiblížila akce Voraři na Sázavě, která se konala v Týnci nad Sázavou. Připomněla jedno téměř zapomenuté řemeslo. Jak to tenkrát na řece Sázavě vypadalo, se návštěvníci dověděli z dobových fotografií. Mohli si také prohlédnout model voru nebo ochutnat speciální vorařské menu z hrníčku přezdívaného „plaváček“, který nesměl chybět ve výbavě žádného „plavce“.

být ve výbavě žádného „plavce“. Pro děti byly připraveny hry a soutěže.

V rámci projektu vyrobil Václav Pošmurný model vorového pramene v měřítku 1:43. „Zbývá vyřešit, kam ho umístíme. Ideální by bylo muzeum vorařství, mají ho v plánu vybudovat v Kamenném Přívozu nebo Kácově“, řekla ředitelka společnosti Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová.

Dalším z výstupů projektu je nový mobiliář podél řeky. Vybraná místa byla vybavena lavičkami a rozcestníky se směrovkami k turistickým cílům. Byla osazena také panely s informacemi o obci nebo blízkých památkách a Desaterem slušného chování na vodě. Desatero se snaží vtipnou formou poukázat na nešvary, kterých by se měli návštěvníci řek a jejich okolí vyvarovat. Kreslený návod, který určitě zaujme malé i velké návštěvníky, je dílem Petra Abbeho Hroše.

Nové informační tabule se objevily u řeky v pěti vybraných městech a obcích. Prostřednictvím

textu a fotografií přibližují historii, současnost i zajímavosti dané lokality, obsahují tipy na ubytování a stravování a na sjízdnost nejbližších jezů na řece Sázavě. Turisté se například v Kácově dovědí, kdo postavil tamní zámek. V Českém Šternberku se dočtou nejen o místním hradu a hladomorně, ale také o židovské synagoze v nedalekém Divišově. V Sázavě si mohou přečíst o dějinách zdejšího kláštera a sv. Prokopovi. V Čerčanech dostanou informace také o tvrzi v blízké Mrači nebo zámku ve Vysoké Lhotě. Panel v Týnci nad Sázavou popisuje místní hrad a muzeum.

Podobné informační panely byly nově osazeny také na břehu řeky Sázavy nedaleko čtyř památek – Zbořeného Kostelce, Sázavského kláštera, Staré Dubé a hradu Týnce nad Sázavou.

Na začátku příštího roku vyjde kniha s dobovými a současnými fotografiemi řeky Sázavy a do konce dubna bude ještě zabezpečen jez v Sázavě. ♦

jt

Po cestách a hradech doby Karla IV.

Přiblížit středověký způsob života a cestování v době Karla IV. dnešní generaci, zvýšit zájem o regionální památky, zlepšit jejich vybavenost a dostupnost a zkvalitnit péči o místní dědictví je cílem projektu, který realizuje MAS Posázaví spolu s MAS Pomalší a MAS Rakovnicko. Připravily také vzdělávací projekt, který bude zahrnovat mimo jiné výzkumné, vědecké, umělecké, řemeslné a jiné tvůrčí aktivity zapojených dětí a pedagogů.

V rámci projektu řeší MAS Pomalší vytvoření

zázemí hradu Pořešín, MAS Posázaví vhodný přístup pro návštěvníky (i nevidomé) do areálu hradu Zlenice a MAS Rakovnicko vytvoření návštěvnických programů na hradě Křivoklátě, zejména pro děti, mládež, rodiny s dětmi a také pro nevidomé.

Zřícenina hradu Zlenice je vyhledávaným turistickým cílem regionu Posázaví, známým z ilustrací Josefa Lady. Současný přístup do jádra hradu je však možný pouze po velmi strmých svahových svazích, které jsou, navzdory péči o provozní pěší stezky, schůdky a zábradlí, špatně schůdné a hlavně pro děti a starší návštěvníky velmi nebezpečné. Problém by měla vyřešit nová

lávka pro pěší, která umožní turistům pohodlný a bezpečný vstup do bývalého prvního nádvoří hradu přes nedávno zakonzervovanou bránu.

Dalším výstupem projektu budou trojrozměrné modely hradů Týnec a Zbořený Kostelec, které budou umístěny ve věži hradu v Týnci nad Sázavou. Na obvodní zdi zahrady „u Heřmánů“ v Týnci bude umístěno deset informativních panelů s fotografiemi na téma „cestování ve středověku“. Bude také zakoupena keramická pec, kterou budou moci využívat děti a turisté. Tématu bude věnována i soutěž pro žáky 8. a 9. tříd základních škol. ♦

jt

Strážci památek – výtvarná a literární soutěž

Posázaví o.p.s. a Městské muzeum Týnec nad Sázavou vyhlašují v rámci projektu „Po cestách a hradech doby Karla IV.“ výtvarnou a literární soutěž pro žáky 8. a 9. tříd základních škol z regionu Posázaví „**STRÁŽCI PAMÁTEK**“.

Týnecké hradiště mělo funkci strážného místa od nepaměti. Již ve středověku zde vyhlíželi strážci kupce, kteří přicházeli ze všech světových stran, a po krátkém odpočinku putovali dál. Úkolem strážců bylo kontrolovat a chránit bezpečnost kupců, poskytovat jim občerstvení a odpočinek při dlouhých obchodních cestách. A důležitou roli strážného místa hraje Týnec nad Sázavou dodnes.

Dnes místní lidé střeží týneckou kameninu, která se začala vyrábět v jedné z prvních kameninových továren právě v Týnci, a z továren pak putovala za svými majiteli cestou, která byla pro dopravce uměleckých výtvorů leckdy velmi obtížná.

A co dnes střežíme my ostatní? Stavby? Území? Drahocenné předměty po našich předcích? Nebo něco jiného? Proč jsou pro nás některé věci důležité a střežíme je?

Téma soutěže: památky v našem regionu a jejich ochrana pro další generace.

Soutěže se může zúčastnit 8členný tým žáků 8. a 9. tříd základních škol (soutěžní týmy si sestaví škola dle vlastního výběru).

Soutěž je pojata jako půlroční práce školních týmů, které vypracují výtvarná a literární díla v průběhu **ledna – května 2014**.

V rámci soutěže se žáci navíc dozvědí praktické rady, jak mohou sami pomáhat při ochraně památek.

Do soutěže se mohou **hlásit týmy od 4. do 22. 12. 2013**. Kontakt: Martina Kubínová, e-mail: kubinova@posazavi.com, tel.: 728 887 506.

Motivace zúčastnit se soutěže je opravdu velká! Vítězný tým získá možnost zapojit se do provázení návštěvníků na jednom významném českém hradě ve Středočeském kraji, kde budou žáci týden nocovat! A protože mají památky svá tajemství, necháme významný hrad, kde prožijete své týdenní dobrodružství, v utajení až do konce soutěže.

Soutěž je rozdělena do tří fází, které na sebe budou navazovat, a pro zdárné ukončení je potřeba absolvovat všechny:

1. fáze: 6. 1. – 21. 2. 2014

Soutěžní týmy vypracují výtvarné dílo z libovolného materiálu (papír, keramika, dřevo, látka, aj., s využitím různých malířských potřeb) o max. rozměru 100 x 100 x 100 cm – na téma **PAMÁTKA V NAŠEM REGIONU**. Týmy ztvární konkrétní památku z regionu, která se tematicky váže k významnému českému panovníkovi Karlu IV. (např. hrad, kostel, kaplička, socha, kniha, listina – dle vlastního výběru). Cení se originalita zpracování výtvarného díla. Lze využít i počítačovou grafiku, například animovaný film.

2. fáze: 3. 3. – 11. 4. 2014

Týmy vypracují literární dílo na téma z 1. fáze (konkrétní památka, kterou si vybraly pro výtvar-

nou část) buď v textovém procesoru Microsoft Word, v rozsahu 4 až 6 stran formátu A4, nebo formou ručně psané kroniky v rozsahu 10 stran (je na zpracovatelích, zda svou kroniku navíc doplní výzdobou a namalují ornamenty, iniciály nebo se pokusí o iluminaci (barevný obraz nebo barevné iniciály ve středověkých rukopisech).

3. fáze: 21. 4. – 23. 5. 2014

V poslední fázi bude mít školní tým za úkol vytvořit výtvarné dílo, které bude navazovat na historii týnecké kameniny. Informace o týnecké kamenině najdete na www.mestotytnec.cz/muzeum. Drobné dílo může mít libovolnou podobu – inspiraci ke tvarům, motivům, vzorům a barvám naleznou soutěžní týmy přímo v muzeu na hradě v Týnci nad Sázavou, kde také mohou své dílo po domluvě s kastelánkou Magdalenou Timplovou zpracovávat.

Výtvarné i literární práce budou veřejně vystaveny v závislosti na počtu přihlášených týmů fyzicky, či v elektronické podobě. **Vítěz soutěže bude vyhlášen v týdnu od 26. do 30. 5. 2014 na hradě v Týnci nad Sázavou, kdy také zveřejníme název významného středočeského hradu, kde prožijete své týdenní dobrodružství.**

Další informace o soutěži získáte na internetových stránkách Posázaví o.p.s. (www.posazavi.com).

Motivující výhru může získat pouze jeden tým, ale odměnu máme připravenou pro všechna družstva, která se do soutěže zapojí! ♦

V Pravoníně mají spolky konečně své zázemí

V polovině listopadu byla zkolaudována rozsáhlá rekonstrukce objektu bývalé pekárny, dnes spolkového domu. Práce na budově stojící v centrální části obce probíhaly déle než rok a po jejich ukončení získala obec nejen plnohodnotný víceúčelový objekt se zahradou, ale také ubouráním části původní budovy zasahující do místní komunikace a následným vybudováním chodníku došlo k podstatnému zvýšení bezpečné průchodnosti této části Pravonína zejména pro chodce, ale i k pohodlnějšímu průjezdu osobních a nákladních automobilů po této frekventované trase.

Původně však měla být realizována pouze rekonstrukce prvního nadzemního patra a hrubá stavba druhého včetně střechy tak, aby bylo možné objekt zkolaudovat. Na tento záměr také obec získala dotaci ze Strategického plánu LEADER ve výši 1,8 milionu korun. V průběhu prací ale zastupitelé obce názor změnili a do stavebních prací bylo zahrnuto i druhé nadzemní patro. Po zhruba čtrnácti měsících byl objekt spolkového domu kompletně dokončen a navíc díky dotaci z podprogramu Podpora rozvoje a obnovy venkova Ministerstva pro místní rozvoj ČR, na jehož přípravě se podíleli také děti a zástupci spolků, byl pořízen nábytek v podobě židlí, stolů, skříní, polic nebo nástěnek, ale také četné herní prvky – dřevěné a látkové maňáskové divadlo, polykarpová stavebnice, vzdělávací hra Lidské tělo, hrací koberec nebo skákací panák se zvukovými efekty. Při vymýšlení tohoto

projektu myslely děti také na venkovní aktivity a přály si semaforey, dopravní značky a koloběžky. Vzhledem k vysoké úrovni své úspěšnosti si malí šachisté přáli především moderní technic-

ké pomůcky, čímž se jejich příprava na turnaje značně zdokonalí a zefektivní. Teď už při svých trénincích mohou zapojit dataprojektor, počítač s příslušenstvím, elektronickou šachovnici s figurkami nebo promítací plátno. Kromě toho ještě získali výukové šachové programy a místnost vybavenou stoly a židlemi. V rámci této dotace byly pořízeny nejen herní, ale také cvičební prvky, jako například dětský rotoped, rehabilitační míče a další pomůcky.

Díky rozsáhlé stavební akci, která stála obec jistě nemalé úsilí (a finanční prostředky), vzniklo

z polorozpadlé ruiny velmi potřebné a dosud chybějící kvalitní zázemí pro pět aktivních spolků, ale nabízí prostor také k dalším nově vzniklým a vznikajícím aktivitám, které jsou v současnosti již připravovány ve spolupráci se zástupci obce Pravonín, místní mateřskou školou, spolky a hlavně novým zaměstnancem spolkového domu. K těmto záměrům budou sloužit společenské místnosti, letní terasa, klubovny i dva kuchyňské kouty. Zahrada, terasa a zatím pouze první nadzemní patro jsou bezbariérové, budova je vytápěna teplovodním kotlem na pelety a biomasu s automatickým podáváním. ♦

Eliška Švejdová

►► Mikroregion Malé Posázaví

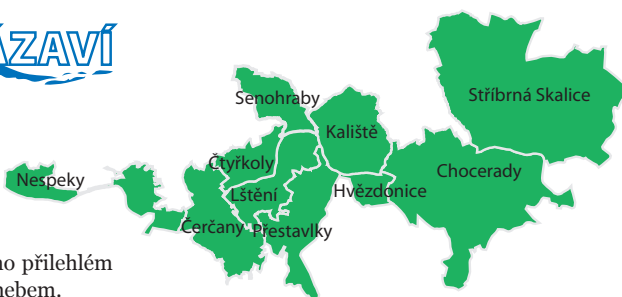
Čerčanské ochutnávání 2013

Před Čerčanským ochutnáváním se vždycky modlíme, jenom aby nepršelo. Tak i letos byly naše prosby vyslyšeny a v sobotu 7. září jsme vstávali do krásného slunečného dne. Někteří návštěvníci si dělali dokonce legraci, že snad tam „nahore“ máme nějakou protekci.

Nikomu už asi nemusíme připomínat, co že to naše „Ochutnávání“ vlastně je. Čerčanské ochutnávání je – gastronomicko-řemeslná akce,

kteřá je koncipována tak, že jednotliví vystavovatelé prezentují své ryze české výrobky a zároveň je na akci i prodávají. Akce se odehrává v kulturním domě v Čerčanech a jeho přílehlém okolí, hlavně venku pod širým nebem.

Mezi tradiční vystavované produkty patří rybičky od Pařízků, medovina pana Filase, sušené dobroty paní Navrátilové, cukrovinky paní Chaloupkové, trdelník, koření pana Brabce, perníky paní Bělinové, Sedlečská vína, výrobky z DÚSP Tloskov, korálky paní Cestrové, knihy z čerčanské knihovny, keramika paní Papírníkové, sklo ze Sázavy, hračky Planet Toys.

I letos nám dobrovolníci ze základní školy napekli spoustu různých sladkých

dobrot ke kávičce nebo jen tak. Výtěžek z akce se použije na nákup potřeb pro žáky školy.

Letošního ročníku se zúčastnili i vystavovatelé s novými výrobky, kterými byly: štrúdlý paní Brabcové, uzenářské výrobky pana Heřmana, Dobroty s příběhem OS Portus Praha, balonky pana Urbana, pedig a keramika paní Roštíkové. Celým odpolednem nás provázela skupina Bessoni, o občerstvení se postarala společnost Benea.

V rámci odpoledního programu proběhlo vy-

stoupení Základní umělecké školy a Mateřské školy v Čerčanech, mažoretek Wild Cats a Benešovská kořata. V programu nechyběla tradiční soutěž ve vyřezávání ovoce, kterou jsme letos pozměnili – místo soutěže o nejdelší slupku jsme zařadili soutěž o rozkrojení jablka na dvě identické poloviny. Divadélko Spílberg

letos uvedlo poučnou pohádku O rybáři a zlaté rybce.

I pro naše nejmenší byla na Ochutnávání připravena spousta aktivit: malování na obličeje, skákací hrad, mohli si vyzkoušet zápasy sumo, namalovat hrnek nebo perník, vytvořit dětský obrázek. Děti navíc dostaly dobroty od společnosti Danone Benešov a Mars Poříčí nad Sázavou. O stan s aktivitami pro děti se postaralo OS Dráče.

Během celého dne si mohli návštěvníci prohlédnout věž Posázavského Pacifiku, nechat si namalovat od žáků ZUŠ portrét nebo si zkrátka jen tak v příjemném prostředí poklábosit s přáteli. Všechny příslušnice něžného pohlaví jistě využily nabídky líčení a poradenství v oblasti vizáže. Kdo ze sportovců, ale i nesportovců chtěl vyzkoušet svoji kondici, mohl tak učinit pod

vedením paní Veselé z TJ Slavoj Čerčany, která měla v sále kulturního domu různé tělohybné pomůcky.

Sobotní odpoledne jsme zakončili bohatou tombolou z darů místních podnikatelů a vystavovatelů. Věcné dary do tomboly věnovali František Harvan, rodinná farma Matouškoví, Jana Norková, Hana Adamcová, Hú-ben paní Benešová, kino Čerčany a téměř všichni vystavovatelé letošního ročníku. Všem moc děkujeme.

Zároveň bych ráda poděkovala vystavovatelům, účastníkům, ale zejména pomocníkům, kteří neváhali přiložit ruku k dílu, aby se i Ochutnávání 2013 vydařilo a proběhlo hladce a bez potíží. A co dodat? Už se těším na další ročník a doufám, že počasí opět vyjde. ♦

Za realizační tým Ing. Dana Tomášková

Jak se dělá obecní knihovna

Když se obecní knihovna ve Stříbrné Skalici během dvou letošních prázdninových měsíců stěhovala ze starého působiště do nově zrekonstruovaného domku na skalickém náměstí, všechny tři knihovnice Irena Smolíková, Hanka Košťálová a Věrka Drozdová byly šťastné, že se konečně stal jejich sen o nové knihovně skutečností.

Knihovna v obci – tedy pod názvem Místní lidová knihovna – začala po desetiletém uzavření znovu sloužit skalickým občanům v březnu roku 1980. Od té doby nepřetržitě „běží“ až do současnosti. Za těch 33 let se knihovna stěhovala počtvrté. Vždycky tím stěhováním něco dobrého získala: větší prostory či přiblížení se ke čtenářům. Tímto posledním stěhováním získala zcela novou tvář a lepší přístupnost pro starší čtenáře.

Sídlí teď v přízemí domku z konce 19. století na skalickém náměstí. Citlivou rekonstrukcí byla domečku zvenčí ponechána krása staré vesnické stavby a uvnitř byl zmodernizován pro současné potřeby. Je zde umístěna nejen knihovna, ale i informační centrum a víceúčelová klubovna, která bude moci být využívána pro výstavy, přednášky, promítání, činnost dětských kroužků (šachový, taneční), schůze zájmových organizací, schůze zastupitelů a podobně.

V současné době zde dominuje knihovna. Nové prostory dovolují rozmístit knihy přehledněji, než tomu bylo ve staré knihovně. Nová knihovna teď působí moderním uspořádáním publikací skoro profesionálně. Tricetiletá nepřetržitá činnost knihovny se zúročila ve stálém okruhu čtenářů. Navštěvují ji místní občané i obyva-

telé z několika chatařských míst z okolí Skalice, navštěvují ji děti z místní základní školy. Dobrá spolupráce s ředitelstvem i pedagogy se vyplácí – děti si chodí nejen pro doporučenou četbu pro předmět češtiny, ale chodí si půjčovat mimo „povinnost“ i dětské časopisy či zábavnou nebo odbornou literaturu, kterou tu pro ně máme v docela slušném výběru. Pedagogové ze základní školy i z místní školy mateřské do knihovny vedí děti na exkurze a my se jim snažíme přístupnou formou vyprávět o tom, co to knihovna je a jak si v ní mohou půjčovat knížky. Naše děti po odchodu ze základní školy musí dojíždět za dalším vzděláním do okolních větších míst: do Říčan, Benešova, Prahy a Kolína, kde jsou knihovny větší a pro doporučenou četbu bohatší. Nicméně se nezřídká stává, že žádaná literatura tam je rozebraná a studenti pak s překvapením zjišťují, že uspějí ve své staré známé skalické knihovně. Zrovna tak nejednou se setkáváme s tím, že některý chatař si pro knihy zajede k nám i v zimě, kdy na chatě není, s poukazem, že my se mu vždycky pozorně věnujeme a dobře poradíme. Však taky vstřícnost k našim

čtenářům se nám vrátila ve vítané dobrovolné pomoci několika dětí a dospělých při stěhování. Byla to pomoc cenná.

Pochvalujeme si i spolupráci s benešovskou městskou knihovnou, jejíž regionální oddělení nás zásobuje knižními novinkami v takové míře, kterou by si obec nemohla nákupem vlastních knih vůbec dovolit. Můžeme proto svým čtenářům dospělým i dětským nabízet publikace ve velkém výběru. Však také naši čtenáři už vědí, jak si v našich regálech knížky z Benešova vyhledávat!

Vážíme si našeho starosty pana Jiřího Procházky, který v rámci možností knihovně vždy vycházel vstříc v jejich požadavcích. Největším počinem ovšem ze strany nejen starosty, ale i celého zastupitelstva, bylo rozhodnutí, že se pro knihovnu zrekonstruuje domek na skalickém náměstí. Nebylo to rozhodnutí snadné, protože finanční zdroje obce nejsou bezedné (jak každý starosta ví). Podařilo se však uspět se žádostí o dotaci z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova v rámci osy IV LEADER, a proto zásah do obecní kasy nebyl tak bolestivý. Ale zásah to byl a konečný výsledek tedy je tím více potěšující. My knihovnice se pýchou nadnášíme a našim čtenářům nechybí slova chvály, když si přijdou po přestěhování knihovny něco zase půjčit. ♦

Věrka Drozdová

Na Špulce svítí červené světlo

Pro někoho může být tato informace celkem nezajímavá. I mě v okamžiku, kdy se tak stalo 27. listopadu 2013, nenapadlo nic jiného, než že máme označený nově vzniklý výškový bod před nechtěným střetem s letadlem. Až po obdržení jedné textové zprávy od paní žijící poblíž kopce Březák jsem začal přemýšlet o širším významu zářící červené tečky na obloze.

Napsala mi totiž: „Dnes jsem si uvědomila, že každý večer budu vidět světlo z rozhledny, a moc mě to těší. Náš syn má z toho velkou radost a pje samé ódy na to, že žije poblíž kopce, na kterém máme Špulku.“ Neměl jsem za sebou zrovna příjemný den a těchto pár slov mi vše vynahrádilo.

O několik dní později jsem měl možnost pronést pár vět pod vánočním stromem v Čeňovicích, který čekal na rozsvícení. Nemohl jsem odolat pokušení znovu se zamyslet nad významem této události, a tak jsem se opět vrátil k hlubšímu

významu světla. Začal jsem přemýšlet o světle, které bylo ústředním motivem onoho setkání. Pokládám si otázky: Čím je světlo pro člověka přitažlivé? Co pro nás znamená? Proč ho vyhledáváme? Podělím se tedy s vámi o myšlenky,

které nás mohou napadnout, pokud se na chvíli zastavíme.

Světlo můžeme vnímat různě, třeba jako první mě napadne domov, přístav, kam směřujeme nebo se rádi vracíme. Světlo je jisté i teplo. Ať už teplo z ohně, který nás hřeje, teplo v našich příbytcích či teplo v nás, uvnitř. Světlo můžeme také připodobnit k životu. Co svítí, tak pravděpodobně žije, nebo alespoň funguje.

Světlo na rozhledně můžeme chápat podobně. Někdo může vnímat červené světlo na rozhledně pouze jako označnické vysoké překážky. Nebo můžeme vnímat světlo jako mateřský přístav, kam se rádi vracíme, nebo svůj domov, kde je nám dobře. Můžeme také světlo připodobnit k životu. Dokud bude světlo svítit, bude rozhledna Špulka žít a přinášet radost všem, kterým je v srdci blízká.

K úplnému dokončení projektu dojde až na jaře, kdy dne 26. dubna 2014 rozhlednu zpřístupníme veřejnosti. Co je ale už dnes jisté, je to, že musíme začít o rozhlednu pečovat. Teď to budeme my, naše generace, ale za pár let to budou naše děti a možná i děti našich dětí. Jakou má rozhledna vlastně budoucnost, moc záleží na tom, jakým příkladem a vzorem pro děti budeme.

Podobný význam lze přisoudit i setkání u vánočního stromu. Řada z vás se snaží o obnovu tradic nebo organizuje nové, někdy sportovní, někdy kulturní akce v našem regionu. I přes snahu jistě čelíte problémům, setkáváte se

i s nepochopením, ale nepolevujete. Což je dobře. Pokud byste tak nečinili, nelze očekávat, že v tom budou pokračovat i budoucí generace.

A tak, když se zastavíte u světlem ozářeného vánočního stromu, zkuste se na okamžik zamyslet nad významem světla. Přeji vám, aby světlo z vánočního stromu mělo pro vás stejně jako pro mě také hlubší význam, aby toto světlo bylo světlem přístavu, kam se rádi vracíte a kde máte pevné kořeny, aby bylo světlem a teplem domova, či symbolem života, jehož kvalitu si určujeme sami. Záleží jen a jen na nás.

Přeji vám krásné a klidné Vánoce, vše nejlepší a pevné zdraví v novém roce a už se moc těším na brzké setkání na rozhledně Špulka. ♦

Mírek Kratochvíl

Plesání mikroregionu CHOPOS

V sobotu 23. listopadu pořádala mikroregion CHOPOS ples v Petroupimě. Večer zahájil moderátor plesu pan Jiří Černík. Poté předal slovo manažerovi mikroregionu Ing. Miroslavu Kratochvíli, který na plesě všechny přivítal a vysvětlil důvod pořádání plesu. Ples se pořádá k 15. výročí založení mikroregionu CHOPOS. Výročí založení bude sice až příští rok, ale v roce 2014 budou probíhat nové volby do zastupitelstva, a proto jsme se rozhodli ples uspořádat už letos. Dále pan Kratochvíl hosty seznámil s průběhem stavby rozhledny Špulka s naučnou stezkou, která také byla důvodem k uspořádání plesu. Posledním a neméně důležitým důvodem jsou dobré vztahy mezi obcemi v mikroregionu, které se měly v tento večer, pokud to ještě jde, prohloubit.

Po zahájení plesu nám předvedly své umění děti z Taneční školy SALTA Jitky a Karla Maršálkových. Poté se ujala svých nástrojů skupina Čejka Band a mohla začít volná zábava, parket se zaplnil již při prvních tónech.

Manažer mikroregionu si však dlouho neodpočinul, hned na začátku svého představení si ho vybral fakír k jednomu z jeho čísel. Fakír pana Kratochvíla uvedl do transu, potom ho opatrně položil na lehátko s hřebíky a přešel přes něj. Toto číslo mělo veliký úspěch a náš manažer přežil ve zdraví. I k dalšímu svému číslu fakír přizval několik diváků, které postavil do dvou řad proti sobě, rozdál jim balónky, které nafoukli, drželi v natažených rukách před sebou a fakír balonky pomocí ohně postupně poprasal. Pro zúčastněné to musel být nezapomenutelný zážitek. A zase se mohlo plesat.

Hosté si mohli zakoupit i lístky do tomboly, která byla velmi bohatá. Jaké ceny mohou lidé vyhrát, se dozvěděli na seznámkách, které byly vyvěšeny v předzářích a položeny na stolech. Ale seznam jim ve většině případů nic neřekl, protože názvy cen byly šifrované. Copak byste věděli, co vyhrájete, když je v seznamu napsáno například silikony nebo hvězda, která nesvítí? A pokud nějaký lístek nevyhrál, vůbec to nevadilo,

protože postupoval do slosování, které proběhlo po půlnoci. Nejatraktivnější výhrou v něm bylo „tygrované“ kolečko s lopatou. Šťastná výherkyně s ním musela udělat zkušební jízdu po parketu, abychom věděli, že se dostalo do správných rukou. A pak se zase se tančilo až do rána.

Myslím si, že se ples mimořádně vydařil a všichni byli spokojeni. A ten, kdo se na ples nedostal, velice prohloupil. ♦

Anna Půtová

Mikroregion Džbány v novém

Od podzimu letošního roku má Mikroregion Džbány novou projektovou manažerku. Stala se jí Lucie Krubnerová, která vystřídala Elišku Melicharovou, která se v současné době věnuje svým mateřským radostem a povinnostem se synem Vojtěškem.

„Nejsem úplně novou tvář regionu,“ říká Lucie Krubnerová. „Po vysoké škole jsem působi-
la na ministerstvu pro místní rozvoj, kde jsem měla na starosti Program obnovy venkova,

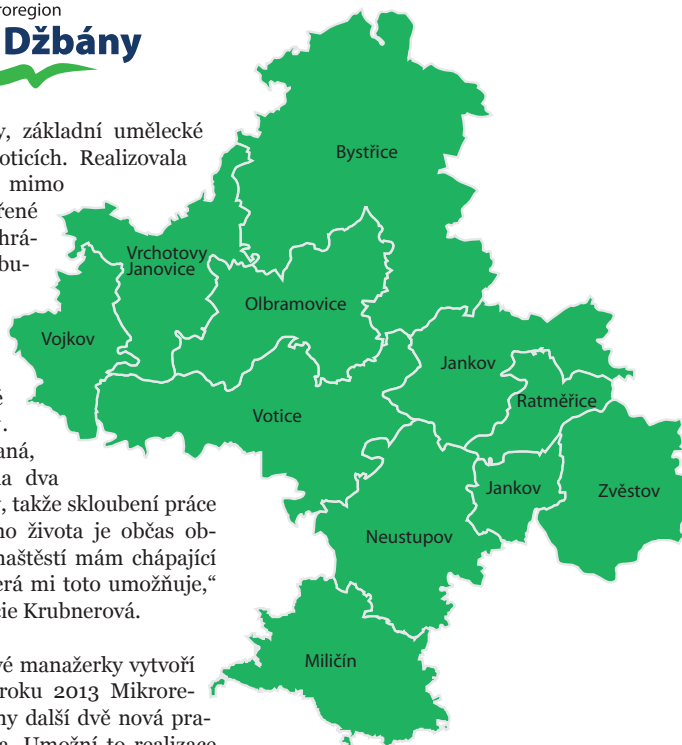
a následně v regionu na přípravě a realizaci celé řady projektů. Například jsem se podílela na rekonstrukci autobusového a vlakového nádraží ve Vlašimi. V mém „rodném“ městě Voticích jsem s partou mladých lidí pomohla vybudovat naučnou stezku a skatepark. S trochou více zkušeností a důvěrou města jsem jako člen projektového týmu řešila rekonstrukci autobusového

nádraží, mateřské školy, základní umělecké školy a knihovny ve Voticích. Realizovala jsem i některé projekty mimo region Posázaví zaměřené například na vytvoření chráněného bydlení nebo vybudování záchrané sta-

nice pro zraněné a handicapované živočichy. Jsem vdaná, mám doma dva malé kluky, takže skloubení práce a rodinného života je občas obtížné, ale naštěstí mám chápající rodinu, která mi toto umožňuje,“ dodala Lucie Krubnerová.

Kromě nové manažerky vytvoří od konce roku 2013 Mikroregion Džbány další dvě nová pracovní místa. Umožní to realizace

projektu Svazu měst a obcí ČR „Podpora meziobecní spolupráce“, prostřednictvím něhož bude mikroregion v následujícím roce a půl čerpat dotaci na úhradu mzdových nákladů nových zaměstnanců. Kromě obcí mikroregionu bude navázána intenzivnější spolupráce i s dalšími obcemi, které spadají pod obec s rozšířenou působností Votice (Heřmaničky, Střezi-

míř, Ješetice, Červený Újezd, Mezno a Smil-
kov). V budově městského úřadu ve Voticích vznikne samostatná kancelář mikroregionu, kde vás rádi přivítáme s vašimi podněty k rozvoji našeho regionu. ♦

Lucie Krubnerová

Votický klášter ožívá

Město Votice v loňském roce získalo areál františkánského kláštera v centru města. Vzhledem k tomu, že tehdejší majitel – Provincie bratří františkánů – nebyl schopen se o tuto zajímavou kulturní památku postarat a celý areál chátral, využilo město příležitost tuto dominantu získat do svého vlastnictví. Během uplynulého roku se podařilo na celý areál zpracovat projektovou dokumentaci a získat stavební povolení. Bez tohoto kroku se neobejde žádná aktivita, ani začátek kompletní rekonstrukce, která je pro záchranu objektu nezby-

tná. Přípravné práce již začaly, a to mimo jiné díky občanskému sdružení „Za záchranu kláštera sv. Františka z Assisi“, které zajistilo vyklizení kláštera a rajského dvora.

Mezi další kroky vedoucí k obnově celého komplexu patřila i obnova kaple Panny Marie a kompletní rekonstrukce jednoho z křídel kláštera a vytvoření Galerie sakrálního umění. Obě tyto akce byly spolufinancovány prostřednictvím realizace Strategického plánu LEADER v Posázaví. Další finance byly získány vyhlášením veřejných sbírek, díky Nadaci Občanského fóra a z dalších zdrojů. V rámci areálu kostela a kláštera se podařilo obnovit fasádu u vstupu do kostela, byla instalována mříž tak, aby bylo možné do kostela nahlédnout i v době, kdy není běžně přístupný. Galerie sakrálního

umění byla doplněna dalšími restaurovanými exponáty, a vytvořila tak s nedalekou vyhlídkovou kostelní věží Václavkou další turistický cíl města i regionu.

Největší díl práce na klášteře nás ale teprve čeká. A tím je kompletní rekonstrukce celého areálu v řádech desítek milionů korun, spočívající v kompletní obnově krovů, střešní krytiny, oken, fasády i interiéru. Při navrhování kompletní obnovy byl kladen velký důraz na zachování původní podoby kláštera a odstranění nevhodných novodobých zásahů do objektu. Po dokončení rekonstrukce vznikne v centru města Votice nadregionální muzejní expozice, prostory pro setkávání, ubytování, relaxaci i občerstvení. ♦

V Jankově mají nový dům s pečovatelskou službou v novém

Od října letošního roku našlo nový domov deset seniorů v budově bývalé fary v Jankově. Poté, co obec tento objekt v centru Jankova získala do svého vlastnictví, začala rozsáhlá rekonstrukce. Celkové náklady akce se vyšplhaly na více než 11 milionů Kč. Obci se podařilo získat část financí

prostřednictvím dotace z ministerstva pro místní rozvoj v rámci programu Podpora výstavby podporovaných bytů (4 800 000 Kč). O tom, že se celá akce podařila, svědčila i hojná účast z řad místních lidí, kteří přišli na slavnostní otevření spojené s prohlídkou nově vybudovaných pro-

stor. V rámci něj starosta Josef Kocourek s místopředsdkyní TOP 09 Helenou Langšádlovou předali klíče budoucím uživatelům nově vybudovaných osmi bytů. Kromě nových a útulných prostor uvnitř budovy je součástí areálu i zahrada určená k odpočinku a relaxaci. ♦

V Ratměřicích tábořili vojáci

O víkendu 26. – 28. 10. proběhla v Ratměřicích zajímavá akce s názvem Obrazy bitvy u Jankova. Na louce u rybníčku Jordánek rozbilo ležení na padesát vojáků třicetileté války z řad císařské i švédské armády a během tří dní fotografovali bojové scény bitvy u Jankova roku 1645. Využívali k tomu dosud nepublikované vyobrazení bojiště zapůjčené z hradu Český Šternberk. Výsledkem jejich práce bude vydání obrazové knihy dokumentující tuto nejkrvavější bitvu třicetileté války na našem území. Akce byla součástí projektu Jankow 1645, který realizuje Obec Ratměřice spolu s obecně prospěšnou společností Posázaví, Uměleckou agenturou Jaroslav Pelíšek a občanským sdružením Císařský regiment. Všechno snažení směřuje k roku 2015, kdy si budeme připomínat 370. výročí bitvy.

Součástí říjnové akce byl také doprovodný program určený pro veřejnost. V neděli 27. 10. se uskutečnil večerní pietní pochod k dřevěnému kříži na návrší Habrovka, kde byl bojový konflikt 6. 3. 1645 ukončen, a v pondělí 28. 10. byly ukázky výcviku a výzbroje vojáků na ratměřické návsi. Děti si tak mohly vyzkoušet, jaké je to být například pionýrem, a společně s rodiči byly poté provedeny polním ležením.

Obec Ratměřice téma bitvy u Jankova nezpracovává poprvé. V letech 2008 a 2009 proběhla sochařsko-malířská sympozia, při kterých mladí umělci zpracovávali témata Hrozby války a Smíření. Některá jejich díla dosud zdobí veřejná prostranství obce.

Třicetiletá válka je také tématem naučných tras, které vedou po území bojiště na katastrech obcí Jankov a Ratměřice. Jankovská část pojednává prostřednictvím finského vojáka Nurmiho více o válečné historii, ta ratměřická má průvodce v sedláku Onešovi a vypráví o dopadu válčení na prostý lid a krajinu.

Obec Ratměřice je držitelem prestižního titulu Vesnice roku 2010 a v loňském roce obdržela Evropskou cenu obnovy venkova. Dominantou obce jsou dva největší stromy svého druhu ve střední Evropě – čtyřicetimetrové sekvojovce obrovské. Rostou v zámeckém parku, který se připravuje na revitalizaci, stejně jako budova zámku, která je rekonstruována soukromým investorem na hotelový a vzdělávací komplex. ♦

Zvěstov se pyšní novým obecním úřadem

Obyvatelé Zvěstova mají nový, moderní prostor pro svoji správu i pro spolkovou činnost. V centru obce v blízkosti zámku vyrostla dvoupodlažní budova obecního úřadu, hasičů i místních spolků. Ve víceúčelovém zařízení je prostor pro všechny aktivity, které se ve Zvěstově odehrávají.

Hasiči získali nové prostory pro parkování techniky, víceúčelový sál je využíván mimo jiné širokou veřejností. Představitelé mikroregionu zde

v létě jednali v rámci svého zasedání. Uskutečnila se zde přednáška poslance Václava Zemka s tématem nedalekého zlatodolu v Roudném. V podkroví budovy se pravidelně schází místní ženy, které zde cvičí. V přízemí má své nové zázemí obecní úřad.

Postupně probíhají i úpravy okolí budovy, kterou díky jejímu umístění u návesního rybníka a oranžové fasádě jistě nepřehlédnete. ♦

František Ferdinand d'Este – Konopištský pán

Modrooký František Ferdinand přišel na svět 18. prosince 1863 ve Štýrském Hradci. Jeho otec, Karel Ludvík, byl bratrem císaře Františka Josefa I. a matka, Marie Annunciata, dcerou Ferdinanda II., vladaře Království obojí Sicílie. František Ferdinand měl dva bratry – Ferdinanda Karla a Otu Františka, jednu vlastní sestru – Markétu Žofii a dvě nevlastní sestry – Marii Annunciatu a Alžbětu Amálii. Dětství Františka Ferdinanda bylo poznamenáno smutnou událostí – matka Marie Annunciata zemřela na tuberkulózu a její smrt tehdy sedmiletého chlapce hluboce duševně zasáhla. Traumatizovala Marie Tereza Portugalská, s níž se Karel Ludvík v roce 1873 oženil. Její vztah s Františkem Ferdinandem byl po celý jeho život velmi přátelský. Marie Tereza Portugalská byla obětavá žena – za zmínku stojí i její aktivní působení v rámci Červeného kříže za první světové války.

Tak jako každý habsburský arcivévoda, i František Ferdinand absolvoval povinné vzdělání formou soukromého vyučování. Do vzdělání byla zahrnuta jízda na koni, náboženství, čtení, psaní a matematika. Nechyběla ani výuka jazyků, mezi nimi i čeština. Zde však nutno podotknout, že arcivévoda v cizích jazycích nevynikal, ba právě naopak. Jak vzpomíná řada jeho zaměstnanců, uměl František Ferdinand česky spíše jen sporadicky. Přesto, měl-li dobrou náladu, s radostí pronášel vtipné či jízlivé české poznámky (většinou odposlouchané od okolí) směrem k českým hovořícím služebníkům. Plynulou češtinou však nikdy nehovořil. Povoláním byl František Ferdinand voják. Pomyšlného vrcholu vojenské kariéry dosáhl 17. srpna 1913, kdy byl císařem jmenován generálním inspektorem veškeré branné moci v tehdejším Rakousko-Uhersku, v případě války by armádě velel právě on. Po sebevraždě korunního prince Rudolfa v roce 1889 a smrti svého otce roku 1896 se stal následníkem rakousko-uherského trůnu.

Podstatným v životě Františka Ferdinanda byl rok 1875, kdy umírá modenský vévoda František V., arcivévoda rakouský z Este. František V. byl na svou dobu nesmírně bohatý muž. A za svého univerzálního dědice určil právě Františka Ferdinanda. Tento se tak stává majitelem řady nemovitostí, sbírek uměleckých děl nesmírné hodnoty a značné finanční sumy. Mimo hmotného bohatství získal František Ferdinand také predikát „d'Este“. Arcivévodův holič Johann Wesely však vzpomíná, že predikát Františku Ferdinandovi k srdci příliš nepřirostl a často se rozčiloval, že je Habsburk, a ne nějaký Talian. Z dědictví arcivévoda financuje jednak své lovecké, cestovatelské a sběratelské záliby, ale i nákup dalších nemovitostí – mimo jiné zámku Konopiště v srdci Čech.

Panství Konopiště, zasazené do kouzelné přírody, si František Ferdinand zamiloval. V době, kdy jej v roce 1887 zakoupil od knížete Lobkovic, obklopovala zámek vesnička, zaměřená na zemědělské hospodaření. Panství bylo v té době zadlužené a zaostalé. Tehdejší obyvatelé ve svých vzpomínkách zmiňují, že budovy byly vlhké, prolezlé šváby a myšmi, a ani samotný zámek nepůsobil reprezentativně. Změna přišla s Františkem Ferdinandem a jeho značnými investicemi. Veškeré hospodářské budovy byly strženy a na jejich místě vznikly okrasné

parky, na něž navazovaly rozsáhlé a udržované honitby. Aktivita Františka Ferdinanda ovlivňovaly i nedaleké Benešov. Zámecký pán využíval služeb místních živnostníků – fotografů, dodavatelů surovin, holičů. Rovněž prostí obyvatelé Benešova našli zaměstnání ve službách „Konopištského pána“, jak se Františku Ferdinandovi v regionu říkalo.

Životní láskou Františka Ferdinanda byla dcera českého aristokrata a rakousko-uherského velvyslance Bohuslava Chotka z Chotkova a Vojnina, Žofie hraběnka Chotková, narozená 1. března 1868. Svátost manželství jim byla udělena 1. července 1900 v kapli zámku Zákupy. Ve stejný den povýšil císař František Josef I. hraběnku Chotkovou do knížecího šlechtického stavu, titulována bude jako „kněžna z Hohenbergu“, od roku 1909 „vévodkyně z Hohenbergu“. Manželství Františka Ferdinanda a Žofie

by se dalo popsat jako vzorné a spořádané, oba manželé spolu byli šťastni a spokojeni. Na svět přivedli čtyři děti: prvorozenou dceru Žofii, narozenou dne 24. července 1901 na Konopišti, syna Maximiliána, narozeného 29. září 1902 v Belvederu, syna Ernsta (česky Arnošt), narozeného 27. června 1904 na Konopišti a syna Jiřího, který se však v roce 1908 narodil mrtvý. Tento okamžik byl zejména pro Žofii psychicky náročný. Dr. Aichelburg, který studium života Františka Ferdinanda věnoval podstatnou část svého života, uvádí, že i když bylo manželství velmi harmonické, přeci jen se drobné zaskřípání ve vztahu objevilo, a to právě po narození mrtvého potomka.

Na závěr stručného shrnutí milníků života Františka Ferdinanda je potřeba zmínit osudné události v Sarajevě, od nichž roku 2014 uplyne již 100 let. František Ferdinand coby generální inspektor veškeré branné moci měl kromě jiných i povinnost účastnit se armádních manévřů a dohlížet na stav bojovosti vojsk habsburské monarchie. Takových manévřů byl nespočet a probíhaly povětšinou shodně, dle předem připraveného scénáře. Jen občas armádní cvičení okořenila nějaká vtipná či naopak smutná událost. Ani manévry v Bosně a Hercegovině, pořádané 26. a 27. června 1914, neměly být výjimkou. František Ferdinand spolu s rodinou 19. června naposledy zavírá dveře svého milovaného Konopiště a odjíždí do jižních Čech na panství Chlumec u Třeboně. Zde podle plánu měly děti spolu s vychovatelem ThDr. Otto Stanovským vyčkat návratu rodičů z Bosny. Společně pak měly odjet na letní dovolenou do rakouského Blühnbachu. V příštích dnech se však plány nejen následníkovy rodiny, ale možná celé Evropy, zásadně změní. V neděli 28. června 1914, za krásného slunného počasí, je Konopištský pán se svojí chotí zavražděn během návštěvy Sarajeva fanatikem Gavrilem Principem. Smrt následnického pána se pak stala záminkou k rozpoutání první světové války. ♦

Lukáš Pavlík

Připomenutí 100 let atentátu na Františka Ferdinanda d'Este

Město Benešov ve spolupráci s partnery připravuje vzpomínkové akce na následníka rakousko-uherského trůnu, arcivévodu Františka Ferdinanda d'Este, který spolu s manželkou Žofíí Chotkovou zemřel v roce 1914 při atentátu v Sarajevu. Tragická událost byla jednou z příčin první světové války. Významnou osobnost, která se nesmazatelně zapsala nejen do evropských dějin, ale také do historie města Benešov a jeho okolí, připomene od dubna do listopadu 2014 řada akcí.

Předběžný program vzpomínkových akcí

1. 4. – 31. 10.

Spojení v životě i smrti

Spojení svazkem manželským – spojení stejným osudem

Zámek Konopiště (výstava)

4. 4.

Otevření expozice o F. F. d'Este

Nově připravená expozice na vlakovém nádraží v Benešově

4. 4.

Ve službách Konopištského pána. Zaměstnancem nejen na zámku Konopiště v Čechách.

Autogramiáda knihy Lukáše Pavlíka

Vlakové nádraží

duben až říjen poslední čtvrtek v měsíci od 18:00

Cyklus 7 přednášek

- Císař František Josef I. a jeho doba
 - Hrabě Karel Chotek a jeho rodina
 - Salonní vozy Františka Ferdinanda
 - Sarajevský atentát a Gavrilo Princip
 - Zámek Konopiště za arcivévody
 - Hrabě Fr. Harrach a Leopold Lojka – šlechtic a jeho řidič
 - Spojení svazkem manželským, spojení stejným osudem
- Zámek Konopiště*

duben

Sarajevský atentát ve sbírkách zámku Konopiště

Nová brožura autorů Jany Sedláčkové a Marie Krejčové

23. 5.

Muzejní noc

Přiblíží atmosféru 19. a 20. století, kdy se stal majitelem konopištského panství F. F. d'Este

Muzeum umění, Muzeum Podblanicka a zámek Konopiště, vlakové nádraží Benešov, Městská výstavní síň

30. 5.

Den otevřených dveří v Pivovaru Ferdinand

Pivovar Ferdinand

31. 5. – 1. 6.

Mým národům 1914 – Benešov 2014

Mezinárodní setkání klubů vojenské historie

Město Benešov, Zámek Konopiště

23. 5. – 7. 7. (vernisaž 23. 5. v 16:00)

Konopiště v proměnách

Výstava zvětšenin dobových fotografií ze soukromého archivu Lukáše Pavlíka a zámku Arstetten

Městská výstavní síň, Malé nám. 5

23. 5. – 31. 7. (vernisaž 23. 5. v 17:00)

Poslední léto

Výstava výsledků uměleckého sympozia českých a německých výtvarníků

Muzeum umění a designu – kabinet

Budou mezi nimi výstavy, přednášky, mše i křest knihy.

Jedním z vrcholů bude mezinárodní setkání klubů vojenské historie nazvané „Mým národům 1914 – Benešov 2014“.

23. 5. – 31. 8.

(vernisaž 23. 5. v 18:00)

Dvorní fotograf

Výstava z pozůstalosti dvorního fotografa FF Rudolfa Brunera-Dvořáka

Muzeum umění a designu – Šimova síň

1. 6.

od 14:00

Slavnostní požehnání všem dopravním prostředkům a cestovatelům spojené s výstavou věnovanou atentátu a cestě Františka Ferdinanda d'Este a Žofie do Sarajeva

Kostel svatého Jakuba a Filipa na Chvojenu

8. 6.

od 15:00

Arcivévodská mše

Kostel svatého Jakuba a Filipa na Chvojenu

22. 6.

Boží tělo

Zámek Konopiště

28. 6.

Zádušní mše za Františka Ferdinanda d'Este a Žofii

Zámek Konopiště

28. 6. – 31. 8.

František Ferdinand – otazníky kolem atentátu * Osudy potomků arcivévody Františka Ferdinanda

Masarykovo náměstí (výstava)

28. 7.

Připomenutí zahájení 1. světové války

Pietní akce a odhalení památníku obětem 1. světové války.

U památníku před gymnáziem

11. 11.

Den válečných veteránů

Pietní akt

Památník obětem 1. a 2. světové války, gymnázium

celoročně

Náš pluk

Stálá expozice věnovaná historii benešovské vojenské posádky, Velké válce a osobnosti F. F. d'Este

Muzeum Podblanicka

Změna programu vyhrazena.

Aktuální informace na www.benesov-city.cz, www.posazavi.com

Spolu s městem Benešov budou vzpomínkové akce pořádat Zámek Konopiště, Muzeum Podblanicka, Muzeum umění a designu Benešov, Pivovar Ferdinand, Spolek přátel Konopiště, Kulturní a informační centrum, Spolek přátel Chvojena o.s., Konopištský medvěd o.s., Posázaví o.p.s. a další partneři.

Milan Štědra – sklář, historik, kreslíř, muzikant...

„Kolik řemesel znáš, tolikrát jsi člověkem“, parafrázovala jsem si známé rčení po rozhovoru s Milanem Štědrou. Sklář, vedoucí informačního centra, kronikář, amatérský historik a archeolog, muzikant, kreslíř... Čím, nebo kým vlastně je? Bytostně především Sázavákem.

„Posázaví je můj život, narodil jsem se tady, žiju tady a asi tady i dožiju“, říká s úsměvem. A ze všech jeho slov je cítit jeho hluboký zájem o Sázavu – řeku, město i jejich okolí. „Už jenom to, že tady sv. Prokop založil klášter a že se k němu váže tolik pověstí, ukazuje ohromnou tradici tohoto místa. To najdete málokde a navíc to dosud přežívá – svatoprokopské poutě, místa svázaná se sv. Prokopem... Okolní lesy jsou úžasné a směrem na jih k Blaníku je neuvěřitelná krajina. Mám to tady rád a snažím se to poznat detailně, včetně zajímavých lidí, kteří tady žijí a které obdivuji,“ vyznal se.

Sklářská profese se v rodině dědila po generacích

Narodil se sice v Posázaví, dětství ale prožil v Plzni. Budoucnost měl předem danou – bude sklář, stejně jako jeho předci (a sklářkou je i jeho dcera, takže kontinuita pěti sklářských generací v rodině pokračuje). Vystudoval sklářskou školu v Železném Brodě a chtěl vyrábět „veselé, barevné“ sklo. Na naléhání babičky se však vrátil do Sázavy, do zdejší továrny vyrábějící technické sklo. Vydržel tam 28 let jako tavič, operátor a mistr. „V době největší normalizace byla tato sklárna podivuhodně kapitalistickým podnikem. Pracovali jsme s anglickými vanami, na německých a amerických lisech, s japonskými foukacími mašinami. Na nočních směnách jsem vysloveně s radostí pozoroval automaty, jak dokážou sklo zpracovat,“ zavzpomínal.

(Ne)útěk od skla k historii

Život mu před lety změnilo rozhodnutí přihlásit se do konkurzu na vedoucího městského informačního centra. Vyhrál, a oficiálně se tím vydal na dráhu historika, kronikáře, písmáka, prostě člověka, který se pro budoucí generace snaží

zachytit a popsat okamžiky dějin – těch dávno minulých i současných.

„K historii jsem tíhnul odjakživa. Už v Plzni jako dvanáctiletý kluk jsem se kamarádil s tehdejšími řediteli městského archivu Miloslavem Bělohlávkem, který naši partu kamarádů bral na výpravy a ukazoval nám historii Plzně. To ve mně zůstalo, vždycky se zajímám o kontext, historii místa, v němž žiju. Postupně jsem ale zjistil, že

o historii sklářství, zejména sklářskou archeologii, se moc lidí nezajímají, tak to chci trochu napravit. Rád bych zmapoval zaniklé barokní sklárny v okolí Sázavy. Podrobně se zabývám také historií sklářské hutě Nová Sázava, kterou po svém odchodu ze Sázavy založil Eduard Kavalier v Bezděrově na Plzeňsku. Odešla tam s ním část sázavských sklářů, po uzavření sklárny se pak vrátili zpět do Sázavy. Byli mezi nimi i mí předci. Víím, že Eduard Kavalier byl mimořádný odborník a člověk, který dokázal věci dělat minimálně stejně dobře jako jeho bratr Josef a synovec Vladimír, je ale neprávem v historii rodiny Kavalierů opomíjený. Chtěl bych jeho jméno rehabilitovat,“ říká Milan Štědra.

Úzce spolupracuje také s archeologem Jiřím Bernatem. Zabývají se zejména obdobím pravěku a raného středověku. „Hodně jsme se proslavili

Čertovou brázdou, kterou údajně vyoral sv. Prokop s čertem. Udělali jsme její revizi, prošli jsme ji celou během jednoho roku, objevili a zaměřili jsme čtyři nová hradiště. Pracujeme v kontextu širšího okolí, hledáme další osídlení, které tady bylo před příchodem sv. Prokopa,“ poznamenal.

Píše odborné historické zprávy nebo eseje, vytvořil kalendář ze starých pohlednic, připravuje Sázavské listy, dal dohromady encyklopedii s 350 hesly vázícími se přímo k Sázavě... „Knížku jsem zatím nenapsal, ale chystám se na ni. Bude vzpomínkou na našeho psa Airu, se kterým jsem chodil na dlouhé procházky, a který už odešel. Už mám asi pět kapitol s detailním popisem krajiny, její historie i současnosti. Na rozdíl od odborných článků tam můžu dát prostor úvahám. Při psaní jsem se nechal ovlivnit dvěma knížkami – Stehlíkovou Zemí zamyšlenou a Váchalovou Šumavou umírající a romantickou, chtěl bych se k nim alespoň malinko přiblížit,“ prozradil.

Na sklo nezanevřel, jen dal přednost historii. Už roky strádá informace o Sázavě, psal městskou kroniku, přispívá do vlastivědného sborníku Sázavsko. „Kolem sborníku se vytvořila skupina lidí se zájmem o historii, kterou jsme, myslím, pěkně posunuli. Odborníci se totiž zabývali hlavně Sázavským klášterem a okolní krajinou nechávali stranou, nemohli ji ani obsáhnout, to jsme udělali my s jejich pomocí,“ vypráví. Kromě infocentra se stará také o městský archiv, kino a divadlo, připravuje výstavy. „Oslovuji mě lidi, abych pro ně připravil vycházky s výkladem. Je to můj sen – kdybych mohl, dělal bych průvodce krajinou, třeba na to budu mít čas v důchodu. A pořád věřím, že se nám také podaří vybudovat sázavské muzeum,“ dodal.

Muzikant

K hudbě měl blízko odjakživa. Jeho folková kapela Smíšené zboží kdysi jezdila po republice s písničkářem Pavlem Dobešem nebo skupinou Fleret, později ale zanikla. Miluje písničky Jaroslava Ježka, Jiřího Voskovce a Jana Wericha, spolupracuje s vokálním triem Sekundičky, které má v repertoáru kromě vlastních skladeb i melodie těchto hudebních velíkanů. S kamarády muzikanty hraje autorský bigbeat v kapele V rodném kruhu. Kromě toho stihá ještě skládat písničky pro sázavské ochotníky. „Nikdy jsem v muzice nebyl jednostranný, líbí se mi řada věcí,“ říká.

Nezbývá než Milanu Štědrovi popřát hodně tvůrčích sil, elánu, optimismu a nekončící inspirace. ♦

Bývalý hřbitov u kostela sv. Martina v Sázavě se proměnil v park

Nová oáza klidu vznikla z bývalého hřbitova v areálu odsvěceného kostela sv. Martina v Sázavě. Je v něm malý park s lapidáriem, výstavní síní a venkovním pódiem. Náklady na rekonstrukci chátrajícího hřbitova s márnici dosáhly zhruba 3,1 milionu korun, z toho většinu pokryla dotace z Fondu rozvoje obcí a měst Středočeského kraje, řekl starosta Petr Šibrava.

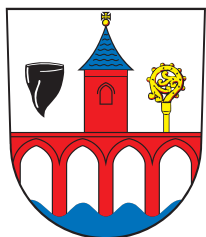
Ve výstavní síň se stálou expozicí o historii města se proměnila bývalá barokní hřbitovní kaple. „V době, kdy začínala rekonstrukce, měla márnice pouze obvodové zdi. Chyběla jí okna i střecha. Nová střecha pokrytá šindely je přesnou kopií původní střechy, originály plánů krovu jsme našli v archivu technického ústavu v Praze. Původní márnice ale neměla fasádu ani zasklená okýnka,“ dodal starosta. Součástí revitalizace areálu byla také oprava

ohradní zdi hřbitova, úprava povrchu cestiček a instalace informačního systému.

Na hřbitově u kostela sv. Martina se přestalo pohřbívat před téměř 100 lety. V 70. a 80. letech minulého století byly hroby zrušeny, zbylo po nich jen několik fragmentů náhrobků a křížů. Ve spodní části hřbitova zůstal hrob Hippolyta Soběslava Pinkase (1827–1901), významného malíře, člena skupiny Mánes. V Sázavě si nechal postavit chalupu, kde se v roce 1905 narodil jeho vnuk, herec, spisovatel a textař Jiří Voskovec. U Pinkasova hrobu nyní vzniklo z dochovaných náhrobků malé lapidárium.

Jednolodní gotický kostel sv. Martina byl v polovině 18. století barokně přestavěn. Po odsvěcení slouží jako výstavní a kulturní síň. V areálu je také hudební škola a byt správce. ♦

Sázava má nový městský úřad a plánuje další investice

Vyšší komfort pro obyvatele, návštěvníky i úředníky nabízí nová radnice v Sázavě. Bezbariérové prostory městského úřadu vznikly rekonstrukcí části budovy bývalého domu služeb na náměstí Voskovce a Wericha. Jsou v nich kanceláře pro 22 zaměstnanců zajišťujících samosprávu a státní správu ve městě.

„Díky novým prostorám jsou veškeré hlavní činnosti a odbory městského úřadu v jedné budově. Výjimkou je jen městská policie, která se přestěhuje do původní budovy městského úřadu ve Školské ulici, kterou budou strážníci zároveň hlídat. Pro tento městský objekt musíme najít nové využití, protože zastupitelé jeho prodej odmítli. Zřejmě ho využijeme pro volnočasové aktivity obyvatel,“ řekl starosta Petr Šibrava.

Projekt nové radnice v budově bývalého domu služeb v Sázavě vznikl před deseti lety v dílně architekta Zdeňka Žilky. Jeho původní verze však byla podle Petra Šibravy z finančního hlediska nereálná. „Rekonstrukce měla stát kolem 60 milionů korun, to jsou náklady na úrovni ročního rozpočtu města. Předpokládalo se, že na obou křídlech budovy vzniknou nástavby a konferenční sál měl stát na pilířích nad náměstím Voskovce a Wericha.

Nechali jsme proto projekt upravit, ale odhadované náklady 39 milionů korun byly také nad naše finanční možnosti,“ popsal Petr Šibrava. Řešením se nakonec ukázalo přestěhování knihovny z domu služeb do kulturního domu – na přestavbu prostorů pro knihovnu město získalo prostřednictvím společnosti Posázaví o.p.s. dotaci ze Strategického plánu Leader.

„Třetí verze projektu mohla být realizována bez nástavby a využily se dispozice druhého nadzem-

ního podlaží o ploše asi 640 metrů čtverečních. Původní odhadované náklady byly 20,5 milionu korun, soutěž se cena snížila na 15,7 milionu korun. Zaplatili jsme je z vlastních zdrojů,“ dodal Petr Šibrava.

Spokojen s podobou nové radnice je i architekt Zdeněk Žilka. „Každé stavění je kompromis. Záleží na tom, na co klient a investor dosáhne. První moje představa byla větší, počítala s nástavbou a přístavbou, ale konečné řešení je úžasné, nádherné,“ řekl. Připomněl také okolnosti vzniku náměstí Voskovce a Wericha, na kterém objekt stojí. Nová Sázava totiž tehdy náměstí neměla, byly tu jen ulice směřující ke sklárně. Nápad

bývalého starosty vybudovat u domu služeb náměstí měl řadu odpůrců, nyní se ale ukázalo, že to bylo správné rozhodnutí, dodal Zdeněk Žilka.

Radnice už podle Petra Šibravy plánuje další investice. Ještě letos zahájí rekonstrukci hřbitova u sv. Anny, která bude stát asi 3,3 milionu korun a město na ni získalo dotaci ze Strategického plánu LEADER. Připravuje také opravu komunikace v Revoluční ulici, což je obslužná komunikace za továrnu, která slouží zejména nákladní dopravě. Součástí je rekonstrukce dešťové kanalizace a celkové náklady projektu jsou kolem tří milionů korun.

Chystá se také rekonstrukce Školské ulice, která je hlavní příjezdovou komunikací do města. „Bude to včetně přeložky sítí, úpravy chodníků, parkovacích ploch a rozšíření komunikace. V rámci přípravy projektu jsme si nechali udělat dopravní průzkum a zjistili jsme, že teď na podzim ulicí denně projede 3 800 dopravních prostředků, v létě, když jsou tady chalupáři, jich musí být mnohem víc,“ dodal starosta. Náklady na realizaci projektu jsou asi 13 milionů korun a město na ni požádalo o dotaci z Regionálního operačního programu. ♦

jt

Centrum sklářského umění v Sázavě se otevře na jaře 2014

Interaktivní expozici skla s ukázkou děl ze sbírek Crystalexu, dílny a ateliéry pro umělce i širokou veřejnost nabídne nové Centrum sklářského umění v bývalé huti František v Sázavě. První návštěvníky přivítalo v rámci dne otevřených dveří 26. listopadu 2013. Provoz by mělo oficiálně zahájit 1. května 2014.

Rekonstruovaný objekt už byl zkolaudován a nyní probíhá výběrové řízení na vnitřní vybavení. V listopadu se do zrekonstruovaných prostorů mohla poprvé podívat i veřejnost. Nabídku využilo přes 500 lidí. V rámci komentovaného výkladu se dověděli o aktivitách, které centrum připravuje. Prohlédli si prostory budoucí expozice, ateliéry a dílny. Prostřednictvím prezentace nahlédli do minulosti i současnosti hutě František. Dověděli se také o zajímavostech, které se během rekonstrukce podařilo objevit a zachránit.

Sklářskou hutě František postavil v roce 1882 Josef Kavalier a dal jí jméno po svém otci. Po vybudování nových provozů skláren a nových výrobních hal v Sázavě ale její význam klesal a pomalu chátrala. V roce 2010 byla zapsána na seznam kulturního dědictví ČR. Její záchranu si vzala za své Nadace Josefa Viewegha Sklářská

hutě František. Náklady na vybudování centra se pohybují kolem 130 milionů korun a z většiny je pokryje dotace z Integrovaného operačního programu. Podrobnosti jsou na www.cestyskla.cz.

Jak vznik sklářského centra vnímá město Sázava? „Určitě velmi pozitivně. Industrializace Sázavy je ukončena a město se dál průmyslově rozvíjet nebude. Továrna na výrobu skla, která tady je, má své hranice, za které nepůjde. My se proto musíme orientovat víc na turistický ruch, kam projekt oživení hutě František zapadá. Plánujeme například naučnou stezku napříč městem, která začne u studánky Vosovka, povede přes areál u sv. Martina, Park Dr. Bíska až k hutě František,“ řekl starosta Petr Šibrava.

Podle Petra Šibravy usilovalo město o oživení brownfieldu bývalé sklářské osady Kácek u hutě František řadu let. Připraveny byly dva projekty – jeden na záchranu samotné hutě, druhý na revitalizaci jejího okolí. „Bohužel se je podařilo zrealizovat v opačném pořadí. Nejprve se opravilo okolí, potom se dělala samotná huť,“ uvedl Petr Šibrava. Město už tehdy uzavřelo smlouvu o spolupráci s Nadací Josefa Viewegha sklářská huť František usilující o záchranu hutě František. V bývalé sklářské osadě Kácek nechalo zbořit některé nevyhovující chátrající objekty, vybudovalo nové komunikace a chodníky, kanalizaci, veřejné osvětlení a dvě hřiště. ♦

jt

Co podniká Mateřské centrum Hvězdička v zimních měsících?

A je tu zas, ten zimní čas... První zimní měsíc v Mateřském centru Hvězdička začal oblíbenou Mikulášskou besídkou. Pro děti byla připravena pohádka Krtek a Vánoce a hudební program. Všichni si společně zazpívali koledy a děti se naučily novou písničku, kterou pak společně předvedly vlídnému Mikulášovi a Andělkám. Ti pak rozdali dětem mikulášskou nadílku. Samozřejmě nechyběli ani hodní čerti. Na jevišti za oponou mají vždy nádherně strašidelné peklo a děti, které měly odvahu, se na ně mohly jít podívat zblízka. Každý rok je vždy dlouhá fronta do pekla i k Mikulášovi, kde se pohádkové postavy trpělivě fotí se všemi nebojácnymi dětmi. Hvězdička se také podílela s DDM na dětském programu na náměstí, kde si krátili chvíli malí nedočkavci čekající na příjezd Mikuláše.

V prosinci se v Mateřském centru Hvězdička konalo také vánoční tvořeníčko pro děti, kde si děti s maminkami a s Martinou Götzovou

vyrobily vánoční ozdobičky a výrobky s vánoční tematikou. V prosinci proběhly také závody v lehké atletice pod vedením trenérky atletiky Jany Kahounové.

A co se bude dít druhý a třetí zimní měsíc? Na konci ledna a února bude půlhodinka s pohádkou. Pohádky se těší velkému zájmu rodičů a dětí. Jsou koncipovány tak, aby jejich délka zpravidla nepřesáhla 30 minut, a aby je mohli sledovat i ti nejmenší diváci. Nově se hrají v nádherném prostředí auly benešovského gymnázia.

Během všech zimních měsíců probíhají v herně Hvězdičky, a to jedenkrát za čtrnáct dnů keramické večerní kurzy pro dospělé pod vedením Aničky Strnadové. Při těchto kurzech vznikají téměř umělecká díla – je vždy radost si je prohlédnout. Jednou za měsíc probíhají také večerní výtvarné kurzy, zaměřené vždy na jinou techniku.

Když je nám všem zima a nechce se nám ven? Tak navštívíme herničku, co má ve znaku Hvěz-

dičku. Ano, herna je otevřena a velmi navštěvována i v tomto mrazivém čase. Proto jsme ji

rozšířili o jedno dopoledne. Otevřena je v úterý, středu a čtvrtek od 9:30 do 11:30 hodin. Ve středu je v rámci herny i výtvarné tvoření, kdo chce, může si tvořit a malovat, nebo jen hrát. A proto vás všechny srdečně zveme: „Přijďte si k nám pohrát.“ Podrobnosti najdete na www.hvezdicka.info. ♦

Blanka Škorpová

Patnáct let Ochrany fauny ČR

Je tomu již patnáct let, kdy bylo v opuštěném, zdevastovaném zahradnictví ve Voticích založeno občanské sdružení Ochrana fauny České republiky. Název trochu drzí pro organizaci sídlící v malém městě na rozhraní Středočeského a Jihočeského kraje. Ovšem organizaci s vizí, která předpokládala zhmotnit velké cíle. S odstupem času lze konstatovat, že těch patnáct let bylo úspěšných i přes mnohé pády a krize, kterými si Ochrana fauny ČR prošla.

Malý nenápadný areál na okraji Votic se podařilo vybudovat bez velkých dotací, díky nadšeným dobrovolníkům, a záhy se stal nejen záchrannou stanicí potřebným živočichům, ale také místem konání výstav moderního umění či secesních šperků, přednášek, filmových večerů a milým místem k setkávání lidí vůbec.

Kontroverzní výstavou „Světlo pro Prahu“ v Národním muzeu v Praze se stala Fauna známá v celé republice a odstartovala ekologizaci venkovního elektrického vedení. Výstava, kterou navštívilo bezmála čtvrt milionu lidí, ať už v Národních muzeích v Praze a Bratislavě, či v Toskánském paláci na Hradčanech, zámku Český Krumlov nebo v Arcibiskupském paláci v Olomouci u příležitosti setkání ministrů životního prostředí Visegrádské čtyřky, je dnes již kultovní.

Počet zvířat přijatých ve votické záchranné stanici vzrůstal stejně jako počet návštěvníků,

stav byl neudržitelný a areál záchranné stanice se stal nevyhovujícím. V roce 2009 byl vytvořen Strategický plán rozvoje organizace k roku 2012. Opět byl velmi ambiciózní a pro mnohé

lidi z našeho okolí moc odvážný. Přesto byl znovu beze zbytku naplněn, i když s obrovskými potížemi a také s notnou dávkou štěstí. V současné době má Fauna jedny z nejmodernějších areálů svého druhu v České republice, a to Centrum Ochrany fauny ČR v Hrachově u Sedlčan a Ekocentrum Čapí hnízdo u Olbramovic. K tomu pobočky v rodných Voticích a v Táboře.

V roce 2012 aktivity a akce Ochrany fauny ČR navštívilo rekordních 33 tisíc lidí, zejména dětí. Bylo uskutečněno více než 600 výjezdů pro zraněná zvířata a v rámci záchranných transferů bylo zachráněno přes 12 tisíc živočichů. Za to vše patří obrovské poděkování všem, kteří se na činnosti podíleli, ať už jako zaměstnanci, či jako dobrovolníci.

Dalším mezníkem pro naši organizaci je rok 2013. Sdružení se díky změnám v legislativě transformuje na obecně prospěšnou společnost a připravuje strategii na dalších pět let. Bez vizí to nejde a těch máme opravdu dost. O dalším směřování Ochrany fauny ČR budeme informovat v blízké budoucnosti.

Na závěr chci poděkovat veřejnosti, podporujícím obcím a městům ze Středočeského a Jihočeského kraje a též našim sponzorům. Bez Vaší podpory by to nešlo! ♦

Pavel Křížek

Benešov představil nový model historické zástavby a knihu

Město Benešov v rámci rozvoje cestovního ruchu nechalo vytvořit bronzovou maketu původní historické zástavby s minoritským klášteřem ze 14. století. Model byl odhalen v listopadu před Základní školou Na Karlově. Je velký 130 x 70 cm a je zasazen do žulového kamene. Kvůli případnému vandalství ho střeží kamera a pohybový senzor.

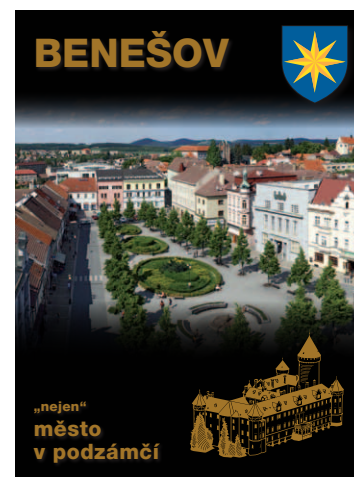
Maketa přibližuje historii města jak místním občanům, tak i návštěvníkům a turistům, kteří tuto nejstarší část navštíví. V příštím roce je plánována úprava přilehlého prostoru, čímž zde vznikne příjemná odpočinková zóna.

O tom, jak kdysi původní zástavba Benešova vypadala, se zájemci dočtou také v nové knize nazvané Benešov „nejen“ město v podzámčí, která přišla na trh před Vánoci.

Text publikace, s výjimkou závěrečných kapitol, vychází z knihy „Benešov“, vydané v roce 1998, a je bohatě doplněn fotografiemi. Seznamuje s historií i současností města a byl doplněn o tipy na výlety i volnočasové aktivity.

Publikace je k dostání za 299 korun v městském Kulturním a informačním centru na Masarykově náměstí a na Konopišti. ♦

jt

Pivovar Ferdinand opět boduje v soutěži Česká chuťovka

Pátý ročník soutěže o nejlepší potravinářské výrobky Česká chuťovka zná letošní vítěze. V Rytířském sále Senátu ČR v Praze

byl v říjnu již potřetí oceněn Pivovar Ferdinand. Jeho Tmavý ležák 11% se tak může pyšnit značkou „Dobrý tuzemský potravinářský výrobek“.

„Na umístění v soutěži jsme velmi pyšní,“ uvádí sládek Jaroslav Lebeda a dodává: „Jedná se již o třetí oceněný výrobek pivovaru Ferdinand.“

Jsme moc rádi, že díky filozofii respektování původní receptury, dodržování tradičních postupů, podpoře domácích surovin a tlaku na kvalitu naše pivo nachází odezvu nejen u odborné poroty, ale těší se i stále většímu zájmu milovníků zlatavého moku.“ Pivovar Ferdinand si ocenění odnesl již v roce 2011 za polotmavý speciál s názvem Sedm kulí 13% a v loňském roce za speciální světlé 15% pivo d'Este.

Dvě značky piv – Sedm kulí 13% a speciál d'Este 15% – rovněž nesou ocenění v projektu Regionální potravina, které uděluje Ministerstvo zemědělství České republiky.

Pivovar v Benešově založil roku 1897 arcivévoda František Ferdinand d'Este a dnes je ryze českou akciovou společností bez zahraniční spoluúčasti. Respektuje původní receptury vaření piva s použitím českého sladu vlastní výroby a žateckého chmele, pomocí klasické technologie s otevřeným spodním kvašením a dokvašováním v ležáckých sklepích. Vyrábí okolo 25 tisíc hektolitrů piva ročně. Produkuje celkem osm druhů piv od nealkoholického až po speciály. Více informací je na www.pivovar-ferdinand.cz. ♦

mw

Podblanický hudební podzim přivedl do Týnce filharmonii s Andreou Kalivodovou

V listopadu se v budově Společenského centra TÝNEC v Týnci nad Sázavou konal již 29. ročník festivalu „Podblanický hudební podzim“, na němž za doprovodu Jihočeské komorní filharmonie České Budějovice vystoupila světoznámá sólistka Národního divadla Andrea Kalivodová.

K podzimu v Týnci nad Sázavou neodmyslitelně patří galakonzert „Podblanický hudební

podzim“, tradiční kulturní akce, o jejíž oblibě svědčí i hojná účast milovníků vážné hudby. Svou návštěvou nás letos poctila sólistka Národního divadla Andrea Kalivodová, kterou pod taktovkou skvělého dirigenta Petra Chromčáka doprovázela Jihočeská komorní filharmonie. Program slavnostního večera nabídl divákům jedinečný umělecký zážitek, za který byli umělci odměněni dlouhotrvajícím potleskem. ♦

Nová škola v Týnci nad Sázavou oslavila 50 let

V říjnu se uskutečnily oslavy 50. výročí založení nové školy v ulici Komenského. Součástí oslav bylo slavnostní otevření multifunkčního hřiště v areálu školy a vystoupení žáků obou základních škol ve Společenském centru TÝNEC – tzv. školní akademie. Program oslav byl bohatý a probíhal během celého dne.

V dopoledních hodinách byly pro veřejnost otevřeny všechny budovy základní školy. Po slavnostním proslovu paní ředitelky Mgr. Hany Vánové a pana starosty Mgr. Martina Kadrožky byli všichni účastníci pozváni na prohlídku celé základní školy. Ve vestibulech obou pavilonů si návštěvníci mohli prohlédnout výstavu fotografií třídních kolektivů (podařilo se získat i dobové fotografie z prvních let fungování školy), školní kroniky, práce žáků a seznámili se s jejich úspěchy. Otevřeny byly také všechny učebny, kde žáci předváděli vybavení svých tříd, výukové pomůcky a největší vymoženost dnešní doby – interaktivní tabule, o kterých se žákům před padesáti lety ani nesnilo. Následovalo vystoupení úspěšné taneční skupiny Žabičky v tělocvičně a občerstvení ve školní jídelně. Na závěr dopoledne proběhlo slavnostní otevření multifunkčního hřiště, jež se po dlouhých peripetiích při získávání dotací a nesouhlasu veřejnosti podařilo postavit z vlastních zdrojů města, a jistě bude sloužit jen dobré

věci. V průběhu vyučování bude využíváno základní školou, v odpoledních hodinách je plně k dispozici sportovním klubům a široké veřejnosti.

Hřiště o rozměrech 24 x 44 m je potaženo polyuretanovým povrchem, který je vysoce odolný proti opotřebení, má vysokou nosnost a neohroží ho ani nepříznivé počasí. Celková pořizovací cena hřiště byla 2 118 200 Kč včetně DPH. Slavnostní otevření proběhlo opravdu ve velkém stylu – volejbalovým zápasem mezi týmem MěÚ Týnec nad Sázavou a týmem učitelů ZŠ. Volejbalisty z řad zaměstnanců městského úřadu

podporovaly tradiční roztleskávačky, ale po nepřeslechnutelném fandění žáků základní školy vyhrál tým učitelů.

Odpoledne se oslava přesunula do Společenského centra TÝNEC na školní akademii, kde byl připraven bohatý program – vystoupení žáků všech tříd nové i staré základní školy. Každá třída si připravila pod vedením svých třídních učitelů zajímavé představení. Na pódiu se vystřídali bobři, žlutá americká rodinka Simpsonových, princezny, tanečníci a dokonce přijel i cirkus s artisty, klauny, opicemi a cvičenými pejsky. ♦

Martina Höhnová

Turnaj v malé kopané v Tloskově

V září se v Centru sociálních služeb (CSS) v Tloskově konal XI. ročník fotbalového Memoriálu Ladislava Zemana. Z pozvaných mužstev se omluvila pouze stálce našeho turnaje – tým Vodáci, ale o to větší radost měli jejich soupeři, kterým tak svitla naděje na vítězství.

Ve skupině A bojovaly 4 týmy a ve skupině B tradičně 5 týmů. Skupina B byla ve složení dvou ženských týmů (Blaženky a Big sisters), jejichž členky se stávají v převážné většině fotbalistkami právě pro tento den. Děvčata hrála jako vždy s týmy unifated (sportovci s mentálním postižením, kteří hrají s partnery – svými trenéry nebo kamarády: Kladno, Tloskov modří a Tloskov zelení bojovali statečně v duchu fair play). Po náročných zápasech nakonec zvítězil tým Big sisters, který v letošním roce podpořily tři sestry Hůrkovy. Na druhém hřišti byl nutný častější zásah rozhodčích

a hrozila i červená karta, ale vše dopadlo dobře a z poháru ve skupině A se radoval tým Ďáblové.

Nejllepším brankářem byl vyhlášen Jiří Karlík z Tloskova, hráčem Vojtěch Herman a střelcem Jolana Dumková. Nejmladším hráčem byl Vojtěch Novák. Odměnu ale dostal každý. Všechny týmy obdržely pěkné poháry a tašku plnou drobných cen.

Velkou podporou pro všechny hráče byli klienti CSS Tloskov, kteří přišli svým kamarádům fandit, a také rodiny hráčů doladřovaly tu správnou fotbalovou atmosféru v parku areálu CSS Tloskov. Vzhledem ke krásnému, slunečnému, přímo letnímu počasí se všichni rádi ochladili v prostorách tloskovské kavárny, jejíž zaměstnanci připravili pro všechny aktivně zúčastněné fotbalisty chlazené nápoje a grilované klobásky. Zhodnocení celého dne probíhalo v družných horech do večerních hodin a organizátoři si jen mohou přát, aby se i příští ročník vydařil jako ten letošní. ♦

Radka Jiroušková

Dobrá adresa: Městys Maršovice

Má více než osmisetletou historii, 16 místních částí a bohatý spolkový život. Tak by mohla znít stručná charakteristika městysu Maršovice. Dějiny obce ležící asi 16 kilometrů jihozápadně od Benešova se podle první písemné zmínky začaly psát už v roce 1205. Osada Zaječí, která k ní v současnosti patří, je ale stará více než tisíc let – zmiňuje ji již listina knížete Boleslava II. z roku 999.

„Máme zhruba 730 obyvatel, bohužel tu ale chybí větší podniky, takže většina práceschopných lidí musí za zaměstnáním vyjíždět mimo obec. Přesto se Maršovice nevyklidí, naopak, zažíváme boom, narodila se tu spousta miminek, mladí tady zatím zůstávají,“ říká starosta Bohumil Ježek. Do Maršovic přišel jako mladý začínající učitel v roce 1992. Otevíral tady malotřídní školu, a přestože ji kvůli nedostatku dětí o deset let později zavíral, v obci se oženil a zůstal.

„Před osmi, deseti lety dorostla silná generace. Problémem je ale nedostatek stavebních pozemků. V územním plánu je dost parcel vyčleněných pro výstavbu, nepatří však obci, mají soukromé majitele, kteří je ale nechťejí prodat a nic s nimi nedělají. Tím pádem se v Maršovicích za posledních 20 let postavilo jen pět, šest nových rodinných domů. Mladí, kteří přesto zůstali, teď zvedli populační vlnu,“ dodal starosta.

Sázka na spolkový život

Tím, co mladé v Maršovicích drží, může být podle starosty bohatý spolkový život. „Lidé mají potřebu pobýt spolu,“ vysvětluje. A přidává výčet aktivních organizací v obci: myslivce se slušnou kynologickou základem, kteří pořádají svody a zkoušky loveckých plemen. Akční fotbalisty, kteří na vlastní náklady a svépomocí dobudovávají sportovní areál. Hasiče, kteří oslavili 130. výročí a sami si opravili hasičskou zbrojnicí. Dětský klub Klubíčko. Nebo ochotníky z divadelního spolku Zornice, kteří letos nastudovali dvě premiéry.

Divadlo má podle starosty v Maršovicích dlouhou tradici. Vzniklo v roce 1883, později ale zaniklo. Obnovila ho v roce 1997 parta nadšenců. O zájemce soubor nouzi nemá, dlouho byl ale jen ženskou záležitostí – teď se poměr pohlaví ustálil půl napůl. „Problém je ale v tom, že až na pár výjimek jsme stejně staří – od 35 do 50 let – tím je omezený výběr repertoáru. Nehrajeme žádné tragédie, teď můžou diváci v našem podání vidět komedii o mužích, ženách, válce a sexu nazvanou Lysistrata a autorskou prvotinu Jedna z nás. Snažíme se hry vybírat tak, aby si v nich zahráli

všichni a aby měli role, které jim jdou na tělo. S představeními vyjíždíme hrát i do okolních měst a obcí. Za 15 let fungování jsme se technicky vybavili tak, že jsme schopni hrát všude, kde je elektřina. Hrajeme v hospodách, hasičárnách, školách i venku pod širou oblohou. Lidi na nás chodí, máme už určitý zvuk. Objíždíme kolem 20 stálých míst, nejnavštěvovanějším je Naveklov, který bereme jako druhou domovskou scénu, tam na nás přijde i 200 lidí. Průměrná návštěvnost je 50 diváků na představení,“ říká Bohumil Ježek, který je zároveň i jedním z hybatelů maršovického divadelního spolku. Divadlo ale není jedinou náplní souboru. Pořádá také karnevaly, pohádkový les, masopust.

Nejen divadlem živa je obec...

„Maršovice trápí zanedbanost veřejného osvětlení a vodovodu, schází jim čistírna odpadních vod a kanalizace,“ dodává starosta. Projekt na kanalizaci s čistírnou odpadních vod je hotový dva roky, bylo na něj vydáno i stavební

povolání, scházejí ale peníze. V maximální variantě by investice přišla na asi 35 milionů korun, v minimální na 15 milionů korun. Přestože obec není zadlužená, z vlastních zdrojů takové náklady není podle starosty schopna pokrýt a žádná dotace na to vypsána nebyla.

Roční rozpočet Maršovic byl loni 7,5 milionu korun, letos bude díky novému rozpočtovému určení daní asi o milion korun vyšší. „Myslím si,

že příští rok to bude ještě lepší, přišlo víc peněz, než jsme čekali. Přesto se nám daří jenom hasit největší problémy, jako například stav silnic nebo obecních budov,“ posteskl si starosta.

V obci je pošta, kterou by rádi udrželi, obchod, hospoda i ordinace lékaře. Malotřídní základní školu sice museli zavřít, mateřská škola ale úspěšně funguje dál. Předloni ji rozšířili o jednu třídu a letos na budově nechali na vlastní náklady kompletně opravit střechu.

Příští rok by u školky měla v rámci projektu financovaného z Operačního programu Životní prostředí vyrůst zahrada v přírodním stylu. Městys na ni získal milionovou dotaci.

„Žádosti o dotace jsme podávali už hodně, ale moc úspěšní jsme zatím nebyli. Kromě zahrady u školky jsme dostali ještě přes Agenturu ochrany přírody a krajiny dotaci na výsadbu alejí podél obecních cest. A ministerstvo dopravy nám dalo příspěvek na opravu komunikace poškozené povodní,“ vypočítal starosta. Městys podle něj hospodáří s rezervou, na účtu má pořád peníze, které by mohl použít na případnou spolupráci při financování akcí podpořených dotací.

Samotné Maršovice mají 300 obyvatel, další lidé žijí v 15 přilehlých osadách. Řídit takovou obec je podle starosty náročné na logistiku. Každoročně na jaře a na podzim proto pořádají výjezdní veřejné zasedání zastupitelů. „Jezdíváme do Zderadice a Dlouhé Lhoty, většinou přijde víc lidí než v Maršovicích. V červenci děláme každoročně setkání s obyvateli jednotlivých vesniček pod širým nebem, třeba pod lípou, s chlebičky, uzeným, buřty nebo sklenkou piva. Je to méně oficiální, lidé přijdou na kus řeči, svěří se, co je trápí, co by ve vsi chtěli změnit,“ poznamenal starosta. Neformální kontakty s obyvateli jsou podle něj velice cenné a inspirující. Podněty, které z nich vzejdou, zastupitelé využívají při sestavování obecního rozpočtu, či plánu rozvoje maršovického městyse. ♦

jt

Na Sázavě s Bisportem už 20 let

„... aspoň potápěčem v hrnku se stát, chytit svojí vlnku, s ní se prát, z krabičky mýdla mít vor a sjíždět vanu bez závor. Tak nějak málo tančím, zpívám, brečím, líbám, marně si hledám tep, jsem prý dospělý a to je svět, když je ti přes třicet...“, zní mi neodbytně v hlavě melodie z populárního seriálu „Proč bychom se netopili“. Vzpomínáte? Psal se rok 2009, když se na televizní obrazovce objevil příběh plný romantiky, životních i letních lásek, oslavy krásné přírody, přátelství... Ožily v něm postavy oblíbených knih Zdeňka Šmída, které patří mezi povinnou literaturu stoupenců vodáckého sportu. Ústřední hit seriálu z dílny zpěváka Richarda Krajčá se letos stal pomyslnou hymnou týneckého Bisportu, outdoorového centra, které první lodě spustilo na vodu právě před 20 lety.

„Od deseti let jsem jezdil na vodu, voda mě vždycky zajímala a přitahovala,“ začal své vyprávění majitel Bisportu Jaromír Biolek. V roce 1989 se přestěhoval do Týnce nad Sázavou a po sametové revoluci se rozhodl využít příležitost a věnovat se tomu, co ho baví. Začínal u firmy vyrábějící batohy, ale v hlavě už se mu rodil vlastní nápad. Realizovat se ho podařilo v roce 1994, kdy na břehu Sázavy otevřel půjčovnu lodí Bisport. „Tenkrát na vodu jezdilo poměrně málo lidí, což mělo své kouzlo. Jezdilo se na laminátových lodích, ve světě už ale byly běžné polyetylenové. Byli jsme první firmou, která do Čech v roce 1994 polyetylenové kanoe dovezla, s malým vlekem jsem pro ně tehdy jel do Paříže. Byla to dobrodružná cesta,“ zavzpomínal s úsměvem.

K půjčovně postupně přibyl obchod s vodáckým vybavením, cestovní kancelář pořádající malé výlety na kajacích a raftech po evropských řekách, vydávání průvodce turistickým vybavením, ubytování, restaurace, informační centrum. „Bylo to náročné, proto jsme postupně některé služby utlumili. Zájem o půjčovnu ale rostl, začínali jsme s deseti loděmi o kapacitě 30 osob, v roce 2009 jsme měli 500 lodí a 100 raftů s kapacitou až 1 650 lidí,“ dodal Jaromír Biolek.

Původní cíl zůstat na Sázavě vzal za své s nárůstem klientů, kteří chtěli jezdit i na další řeky. V roce 2009 Bisport nabízel své služby také na Vltavě, Lužnici, Otavě, Berounce, Ohři a slovenském Hronu. „Nebyli jsme ale schopni na ně přenést kvalitu, kterou jsme nastavili na Sázavě, proto jsme se z nich postupně stáhli. Letos už jsme byli jenom na Sázavě. Orientujeme se na budování zázemí pro vodáky, chceme budovat vlastní ubytovací zařízení a spojit je s ostatními službami. Byl bych rád, kdyby to

přirozeně ovlivnilo i počet lodí na řece, protože je jich víc, než se mi líbí. Jestli se nám to podaří, nevím. Tím, že jsme přestali navyšovat počty lodí, část klientů odešla jinam a vytvořili jsme

tím podmínky pro konkurenci,“ konstatoval Jaromír Biolek.

V současnosti Bisport nabízí hlavně vodácké výlety na kanoích a raftech. „Vydali jsme se novým směrem, máme takzvané sit-on-top lodě, extrémně stabilní a bezpečné, kterými chceme postupně obměnit náš park. Pořád máme do 500 lodí, jejich kapacita se ale snížila asi na 1 500 osob. V roce 2009 využilo našich služeb kolem

92 000 lidí, poslední tři roky byly kvůli suchu, chladnu a povodním slabší,“ dodal Jaromír Biolek. Bisport má také půjčovnu kol a v Týnci nad Sázavou provozuje lanové centrum. Má turistické ubytovny v Týnci nad Sázavou a Kácově, ve spolupráci s majitelem Sázavského ostrova Petrem Hozmanem nabízí ubytování v kempech v Sázavě a Čerčanech, v Českém Šternberku spolupracuje s Milanem Filipem, majitelem Pensionu U Mlýna. Plánuje vybudovat vlastní tábořiště v Kácově a zmodernizovat základnu v Pikovicích.

Uplynulých 20 let ale nebylo podle Jaromíra Biolka jednoduchých. „Byly chvíle lehčí i těžší, až do roku 2009 firma rostla, pak ale přišel zlom. Paradoxně v době, kdy jsme za svou činnost získali tři ocenění. Chystali jsme tehdy plán rozvoje s využitím evropské dotace, investovali jsme do projektu nemalé peníze, ale Středočeský kraj všechno zastavil,“ posteskl si Jaromír Biolek. Ztráta iluzí ho přivedla až k rozhodnutí

firmu prodat a odstěhovat se na Nový Zéland. Prodej se ale neuskutečnil a naprázdno vyšly i pokusy předat firmu zaměstnancům nebo prodat ji konkurenci. „Dostal jsem se do složité situace, kterou řeším dodnes. Firmu jsem zadlužil, ale vrátit jsem se do ní nechtěl. Byl jsem znechucen a upnul jsem se k víře. Odjel jsem na 14 dní do Jizerských hor, chodil jsem po horách, postil se, modlil a přemýšlel. Víím, že to může znít divně, ale pánbůh mi řekl, že se mám vrátit. Rok na to přišla vize, kudy se máme vydat dál,“ poznamenal.

Zatímco současná politika státu je podle něj založena na strachu a mamonu, Bisport věří v mílosrdenství. „Byť to může znít naivně, chceme vycházet z oboustranně prospěšného partnerství. Chceme poskytovat spolehlivou, kvalitní službu. Proto jsme například zrušili storno poplatky, které byly jednou z příčin stresu našich zaměstnanců. Atmosféra v týmu se změnila k lepšímu. Chceme být odlišní, chovat se jinak, chceme být poctivými hospodáři a odvádět státu vše, co mu patří. Věřím, že časem poctivých lidí přibude. I když to vypadá naivně, chceme být malým světylkem, které ukáže cestu druhým. Nadávkami na politiky nic nezměníme,“ dodal Jaromír Biolek. Navíc si dal slib, že v okamžiku, kdy se firma zbaví dluhů, dá polovinu zisku na dobročinné účely. Své slovo plní, i když ještě není z nejhorsího venku. Ve svém týneckém centru vybudovala s pomocí grantu společenskou místnost a mládežnický klub. „Věřím, že dům ožije, je to první naplnění naší vize,“ dodal. ♦

jt

Publikace Sázavský klášter přibližuje významné poutní místo

Národní památkový ústav vydal novou publikaci nazvanou Sázavský klášter. Přibližuje jednu z nejpozoruhodnějších památek v regionu a významné poutní místo. Vyšla v roce 1960. výročí úmrtí svatého Prokopa, zakladatele Sázavského kláštera a českého národního patrona.

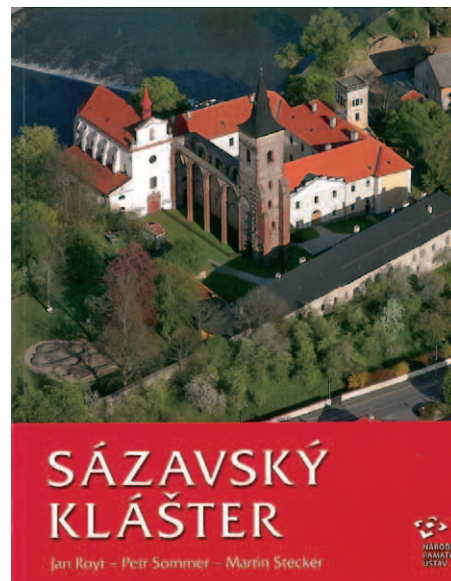
Na tvorbě publikace spojilo síly hned několik renomovaných osobností. Úvodní slovo převora benediktinského břevnovského kláštera Prokopa Siostrzonka, OSB, uvádí čtenáře do tajemství poutních míst, významu putování a historie poutní tradice v českých zemích. Poukazuje na samotného svatého Prokopa a jeho stále živé poselství, na svou vlastní osobní zkušenost s ním a zve k návštěvě Sázavy s cílem pátrat po jádru světcova odkazu právě zde a snažit se mu porozumět.

Následné vyprávění o tisíciletých dějinách starobylého kláštera, kterému předchází kapitola o vzniku a rozvoji benediktinských klášterů v západní Evropě, je doménou Prof. PhDr. Petra Sommera, DSc., významného středoevropského experta v oblasti raného středověku a dlouholetého vedoucího archeologického výzkumu v Sázavském klášteře.

Velkým přínosem publikace je část napsaná renomovaným historikem umění Prof. PhDr. Ing. Janem Roytem, Ph.D. V kapitole Sv. Prokop – osobnost a kult zevrubně mapuje vývoj úcty ke sv. Prokopovi a proměny jejích projevů od samých počátků až do novověku, a to zejména ve výtvarném a slovesném umění na celém území Čech i Moravy. Nechybí však ani živé popisy památných poutních zastavení v přírodě v nejbližším okolí Sázavského kláštera, jako jsou studánky, kapličky nebo tajemná Čertova brázda.

Publikaci uzavírá procházka klášterním areálem tak, jak jej známe dnes, a krátké charakteristiky významných památek v blízkém i širším okolí Sázavského kláštera lákající k procházkám a výletům po našem regionu. Nechybí ani slovníček méně obvyklých výrazů, se kterými se čtenář v publikaci setkává, a resumé v anglickém jazyce.

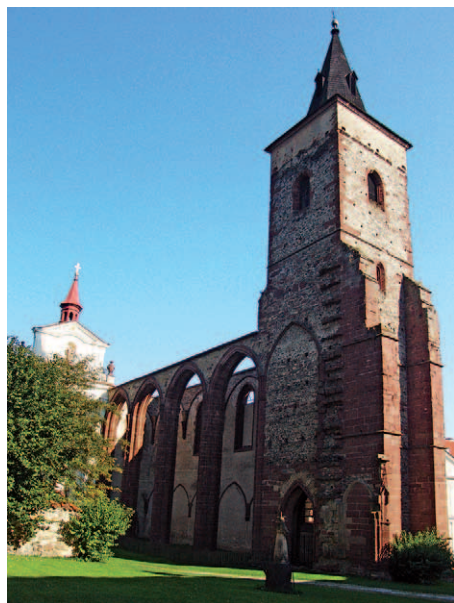
Celou publikaci pak provází nádherné fotografie Martina Steckera, pedagoga umělecké fotografie na Filmové akademii múzických umění Univerzity Karlovy v Praze doplněné snímky několika dalších autorů a kresbami Milana Štědří, sázavského kronikáře.

Publikace je v prodeji v pokladně Sázavského kláštera a v Infocentru v Sázavě a stojí 195 Kč. Může být krásným vánočním dárkem, který potěší nejen příznivce a milovníky našeho regionu. ♦

Slávka Matoušová

Edukační centrum v Sázavském klášteře seznámí děti s českými dějinami

Seznámit děti s českými dějinami, vzbudit v nich zájem o historii a památky je cílem programu Po stopách sv. Prokopa, kterým zahájilo pilotní provoz Edukační centrum Sázavského kláštera. Program je určen pro žáky 4. až 7. tříd základních škol nejen v našem regionu. V letošním roce je pro zúčastněné školy zdarma, od jara 2014 bude jako součást standardní nabídky kláštera zpoplatněn.

„Cílem programu je podporovat u dětí vztah k památkám a k osobnostem s nimi spjatých. Chceme, aby se zajímaly o příběhy, které se k daným místům váží. Prostřednictvím těchto příběhů pak děti učíme třeba o počátcích dějin

našeho státu nebo o počátcích české církve,“ řekla středočeská koordinátorka vzdělávacích programů Národního památkového ústavu (NPÚ) Anna Svobodová. Program Po stopách sv. Prokopa je součástí projektu Památky nás baví, který realizuje Národní památkový ústav na památkách po celé České republice.

Program navazuje na předměty dějepisu a výtvarná výchova a je primárně zaměřen na osobnostní a sociální výchovu dítěte. Nabízí téma založení Sázavského kláštera a osobnost sv. Prokopa v kontextu českých dějin, okrajově si všimá témat mnišství a života v klášteře. Účastníci se podívají do klášterních interiérů i exteriérů, budou plnit různé úkoly a na závěr je čeká výtvarná dílna. Program trvá přibližně 120 minut a jeho ukončení může proběhnout u nedaleké studánky Vosovka.

Program vychází z dlouhodobějšího záměru správy Sázavského kláštera vytvořit vzdělávací program pro základní školy a navazuje na pracovní list Po stopách sv. Prokopa, který byl již v klášteře vyzkoušen. Podrobné informace jsou na <http://www.pamatkynasbavi.cz/ec-velreusy-sazavsky-klaster> nebo na <http://www.klaster-sazava.cz/nabidka-pro-skoly/>. Na program je nutné se objednat u správy kláštera, tel.: 327 321 17, e-mail: sazava@stc.npu.cz.

Se sv. Prokopem mohou děti putovat českými dějinami a okusit atmosféru specifického místa, kde tento poustevník a mnich konal své malé i velké zázraky. Když do Sázavy před více než tisíci lety přišel, byla tu jen pustina, zbytky prastarých osídlení a všude plno nebezpečí. Obklopovaly ho hluboké lesy s divokými zvířaty,

krajem se toulali podivní lidé. Všude byl strach, z hladu, válek, nemocí, záplav, i ze zlých duchů. Vyprávělo se, že právě tady, v jeskyni nad řekou Sázavou, sídlí ďáblové. Prokop byl ale odvážný, a usídlil se tady, aby s nimi vedl boj a porazil je. Prokopovými zbraněmi nebyl meč nebo šípy, ale tvrdá práce, posty a modlitba. Stával se moudřejším a pochopil, že největší zbraní proti zlu je usilovat o to, být dobrým člověkem. Kolem poustevny začalo být brzy rušno. Prokopa začali navštěvovat lidé a prosili ho o poučení, radu nebo uzdravení. Později na tomto místě vznikl klášter, který dodnes odráží dějiny naší země od 11. století až do novověku. ♦

jt

Zámecká kaple sv. Jana Nepomuckého v Ostředku je v novém

Barokní zámecká kaple sv. Jana Nepomuckého v Ostředku se dočkala opravy. Stala se důstojným místem nejen pro bohoslužby farního společenství, ale také pro kulturní a společenské akce. Opravenou památku otevřela slavnostní mše svatá spojená s žehnáním kaple a nového praporu a znaku obce Ostředek. V týž den byla v zámku znovu zpřístupněna také rekonstruovaná rodná světnička spisovatele Svatopluka Čecha.

Vlastníkem zámecké kaple a zámku v Ostředku je od roku 1902, s přestávkou vynucenou okupací a komunistickou totalitou, rodina Pechova. Kapli nechal naposledy opravit její předchozí majitel už v roce 1901. Některé konstrukční prvky střechy a stropu už proto potřebovaly vyměnit. „Rozhodli jsme se provést důkladnou opravu, než provádět jen dílčí zásahy,“ říká majitelé Vladimír a Jaromír Pechovi.

V rámci rekonstrukce dostala kaple svou původní podobu. Byly odstraněny nevhodné zásahy, které rušily slohovou čistotu stavby a interiéru. Znamenalo to mimo jiné použít původní technologické postupy. Nejnáročnější byla oprava konstrukce střechy a stropu. V rámci ní byla obnovena také věžička zrušená při opravě v roce

1901. Náročná byla také oprava oltářů, soch, oltářních obrazů od Ignáce Raaba, stropního obrazu a okolních maleb. Rekonstrukce trvala dva roky. Část nákladů spojených s rekonstrukcí kaple pokryla dotace ze Strategického programu Leader ve výši 1,8 milionu Kč. „Opravy zámku i kaple jsou finančně a časově velmi náročné, ale provádíme je s vědomím, že něco krásného tvoříme a zanecháme budoucím pokolením,“ dodali Vladimír a Jaromír Pechovi.

Opravou kaple rekonstrukce barokní památky nekončí. Pechovi chtějí opravit i fasádu zámku. Uvažují také o obnově zámeckého parku, brání jim v tom ale čistírna odpadních vod postavená v nejcennější části parku.

Zámek byl založen na začátku 18. století. V roce 1739 byla k jeho západnímu průčelí přistavěna barokní kaple sv. Jana Nepomuckého. V roce 1846 se v zámku narodil básník Svatopluk Čech. Připomíná ho světnička se stálou expozicí o jeho životě a díle. V současné době je v zámku sanatorium Lotos pečující o pacienty s Alzheimerovou chorobou. ♦

Železniční most v Žampachu na zlaté minci České národní banky

Česká národní banka vydala zlatou minci s vyobrazením železničního mostu v Žampachu. Mince v nominální hodnotě 5 000 Kč je šestá

v pořadí z desetidílného cyklu „Mosty“, kterým ČNB v letech 2011-2015 připomíná technicky, architektonicky nebo historicky zajímavé mostní stavby na českém území. ČNB vydala do oběhu 11 900 půluncových mincí vyražených ze 185 kg zlata o ryzosti 999,9. Vyrobita je Česká mincovna.

Podoba mince vzešla z veřejné soutěže, kterou ČNB vyhlásila v únoru 2012. Zúčastnilo se jí 26 výtvarníků s 46 návrhy. Vítězem soutěže se stal akademický sochař Zbyněk Fojtů, pro kterého je tato mince už čtvrtou úspěšnou realizací z cyklu Mosty. Na lící

straně mince je zobrazeno z pohledu několik oblouků viaduktu v Žampachu, na rubové straně je obraz mostu zasazeného do okolní krajiny.

Železniční most v Žampachu se rozprostírá přes rokli Kocour a potok Studený nedaleko Jílového u Prahy, kde se před staletími těžilo zlato a císař Karel IV. tu nechal založit mincovnu. Už od roku 1900 se po něm mohou projet cestující na železniční trati Posázavského pacifiku. Výška viaduktu dosahuje až 42 metrů, což jej činí nejvyšším kamenným mostem v České republice a jedním z nejvyšších mostů na našem území. ♦

jt

U nás ve školce v Divišově

Loňská zima byla opravdu dlouhá, a i když všichni milujeme zimní radovánky, začali jsme se pomalu těšit na příchod jarního období. Přáli jsme si jaro přivolat co nejrychleji, a tak jsme se vrhli do příprav prvních jarních svátků. Školku jsme pořádně vysmejčili, vyzdobili našimi velikonočními výrobky a společně si upekli velikonoční jídásky. A že se nám povedly. Samozřejmě nechyběla ani správná „hodovačka“ s pomlázkou a ochutnávka velikonočního beránka od jedné naší maminky. Ale jaro pořád nikde.

Zkusili jsme ho tedy přilákat oslavou Dne Země, který tentokrát vyšel na pondělí 22. dubna. Pořádali jsme si o naší Zemi, dozvěděli se, jak se o ni starat a neubližovat jí, jak ji můžeme společně chránit, a pak se to stalo... Venku vysvitlo sluníčko a nám do školky přiletěla první vlaštov-

ka, tedy jenom papírová, ale to nám vůbec nevadilo, protože nám donesla zábavné úkoly. Hned jsme se tedy vydali plnit úkoly ke Dni Země. Oslava se nám vydařila, v závěru nás dokonce čekala sladká odměna. Hlavním cílem bylo, aby si děti vytvořily k naší Zemi dobrý vztah, aby dovedly chránit živou i neživou přírodu a věděly, co přírodě škodí. Snad se nám to povedlo. Jaro s námi chvilku zůstalo, ale ne dlouho. Zase se nám někde schovalo.

Vrhli jsme se tedy do dalších her a akcí. Společně jsme oslavili čarodějnice. A že to byla pořádná oslava, to nám věřte. Však jsme kouzla posílali úplně všude, dokonce i na Městys Divišov. U ohýnku jsme „spálili“ náš strach a užili si pravou čarodějnickou maturitu. A hurá, jaro konečně přišlo. Uživali jsme si prvního sluníčka. Pěk-

né počasí jsme využili k návštěvě divišovského kynologického oddílu. Místní členové pro nás připravili krásnou ukázkou výcviku psů, za což jim moc děkujeme. Teď už víme, že poslouchat musí i pejsci, a to jak velcí, tak i malí.

Velkým zážitkem byla návštěva dopravní policie u nás ve školce. Dozvěděli jsme se, jak se chovat na silnici, ale dokonce i jak se chovat jeden k druhému. Poté jsme společně šli na hřiště, kde na nás čekala policejní technika, kterou jsme si mohli „osahat“ a vše vyzkoušet. Věříte, že se do policejní octavie vejde celá třída „koťátek“? Tolik rozzářených očíček a úsměvů jistě dlouho policisté neviděli.

Říkáte si, že už jsme museli být ze všech těch akcí a her unavení? Máte pravdu, a tak jsme

si koncem května udělali pyžámkový den. Ale nebojte se, neprospali jsme ho, ba naopak. Zažili jsme polštářovou bitvu, přehlídku nočních úborů, pyžámkový tanec, soutěže v převlékání a obouvání postýlek a taky samozřejmě správné čtení do postýlky. A už je tady červen. Ne, počkejte. V květnu jsme ještě společně s Vandou a Standou připravovali pohoštění pro návštěvu. A zase se zpívalo a tancovalo. A teď už je tu červen a s ním blížící se konec školního roku.

V červnu jsme oslavili Mezinárodní den dětí. Společně jsme se vydali na návštěvu do pohádek, kde jsme plnili nejrůznější úkoly. Při akci nám pomáhali kluci ze ZŠ Divišov, a tak jim ještě jednou moc děkujeme. Taký jsme jeli na výlet na zámek Berchtold, kde jsme viděli miniaturní hrady a zámky, ale i skutečné peklo s Lucife-

rem. Ve školce jsme si povídali s včelařem a viděli skutečný včelí úl s jeho obyvateli. Znovu nás navštívili „deváťáci“, tentokrát holky, se svým ekologickým programem „Hravě s odpady“. Pak už přišly besídky jednotlivých tříd a loučení s předškoláky. A co jsme jim popřáli? Aby vše zvládli s úsměvem a na samé jedničky, aby se naučili plout v moři písmenek a čísel, aby zvládli počty i čtení a vše co je ve škole čeká. A rodičům trpělivost, radost z výsledků a spokojenost při vzájemné spolupráci. ♦

Děti a kolektiv zaměstnanců MŠ Divišov

Sociální podnikání nemusí být nudné!

Co je to sociální podnikání? Aktivita prospívající jak společnosti, tak životnímu prostředí. Sociální podnikání vytváří pracovní příležitosti pro osoby se zdravotním nebo společenským znevýhodněním. Zisk není pro podnikatele na prvním místě, ale používá se na další rozvoj podniku, protože zvýšení veřejného prospěchu je pro něj důležitější než samotný profit.

V listopadu proběhla v Benešově panelová diskuse na téma „Sociální podnikání“, kterou zorganizovala Mgr. Iveta Turková, vedoucí odboru sociálních věcí a zdravotnictví benešovské radnice ve spolupráci s P3 – People, Planet, Profit o.p.s., která se snaží předávat veřejnosti ucelené informace o sociální ekonomice a sociálním podnikání v České republice. Cílem je zvýšit povědomí o této problematice, představit sociální podnikání v jednotlivých regionech a podpořit nové sociální podniky.

V rámci programu hovořily dvě podnikatelky o svých aktivitách zaměřených na provoz kaváren. Dagmar Poltavcová z Kavárny Charlotte v Poděbradech zaměstnává absolventy učebních oborů kuchař/číšník, kteří hledají své první pracovní uplatnění. Jedná se o kavárnu

v nádražní budově, která byla zrekonstruována v duchu první republiky. Jméno dostala podle manželky prvního československého prezidenta Tomáše Garriqua Masaryka.

Druhou přednášející byla Kateřina Malá z obecně prospěšné společnosti PROMETHEUS Effect, která otevřela v roce 2011 kavárnu U Šnečků v Žatci. Cílovou skupinou, se kterou spolupracuje, jsou mladí lidé se zdravotním postižením a mládež z dětských domovů nebo výchovných ústavů. Snaží se nové zaměstnance zapracovat, aby získali základní pracovní návyky. V rámci kavárny pořádají kurzy vaření a vzdělávací akce, do kterých se snaží zapojit místní komunitu, poskytují také právní poradenství.

Zájemci, kteří uvažují o založení sociálního podniku a mají chuť pomáhat lidem, kteří pracovat chtějí, ale jsou na trhu nějakým způsobem znevýhodnění, najdou podrobné informace na www.p-p-p.cz nebo www.ceske-socialni-podnikani.cz. ♦

Martina Kubínová

Nikam nechoďte. Občanské vzdělávání přijde za vámi!

Svět se dynamicky vyvíjí a technický pokrok pronikl i do oblasti vzdělávání. Aktuálním trendem je úspora času za cestování a dostupnost vzdělávání v místě a čase, které Vám vyhovují. Za kurzy tak již nemusíte cestovat. Můžete si je spustit na internetu, kdekoliv a kdykoli.

Již delší dobu se na poli vzdělávání objevuje tzv. e-learning a můžeme říct, že si tam vydobyl své pevné místo. E-learning si můžeme představit jako předem připravené vzdělávací materiály v elektronické podobě, které si účastník prochází formou samostudia. Materiály mívají nejčastěji formu prezentace s multimediálními či interaktivními prvky (těmi mohou být například různá videa, zvukové soubory, testy či úkoly). Kurz si můžete spustit v jakoukoli denní dobu a kdekoli, ať už jste právě doma, v práci či na do-

volené. Výuku můžete také přerušit a neomezeně se k ní vracet.

Novější formou vzdělávání přes internet jsou pak online kurzy, někdy nazývané také webináře. Jedná se o výuku v reálném čase s živým lektorem. Účastník se přihlásí v předem určený čas na svém počítači do virtuální třídy, kde má možnost vidět i slyšet lektora, sledovat jeho prezentaci či zapojovat se do diskusí s ostatními účastníky. Tato forma výuky si tedy zachovává výhodu interaktivity, komunikace s lektorem a účastníky, přitom ale kurz můžete sledovat z jakéhokoli počítače s internetem. Lektor tedy „přijde se svým školením až za vámi“.

Obě výše zmíněné metody využívá také projekt zaměřený na občanské vzdělávání, který

s ústředním mottem „Nebud' ovčan! Občanskou gramotností proti ovčanství“ přináší návod, jak se účinně zapojit do občanského života. Projekt se zaměřuje na pět témat: Aktivní občanství a participace občanů na veřejném dění, Odpovědný přístup k životnímu prostředí, Odpovědný přístup k financím, Multikulturalismus a prevence extremismu a Dobrovolnictví.

Všechny kurzy jsou realizovány zdarma a srozumitelnou formou s důrazem na praktické pojetí a využití. Pokud si tedy chcete vyzkoušet zdarma moderní výukové metody v praxi a přiučit se občanským dovednostem, navštivte projektové stránky www.nebudovcan.cz, kde najdete termíny i detailní informace. ♦

Jana Kamínková

Hasičská soutěž ve Všechlapech

Typické ráno ve Všechlapech před Memoriálem Vladimíra Škvora. Mlha, která pokrývá terče, a slunko, které zpod mraků začíná svítat. Některé tradice se prostě nemění. Soutěž začala nástupem, který byl svolán hasičskou sirénou. Starosta SDH Všechlapy Honza Plevka předal květinu Maruše Škvorové, aby ji dala Vláďovi na hrob jako vzpomínku na něj od všech hasičů. Jirka Černík pak za všechny všechlapské hasiče popřál k životnímu jubileu Zdeňkovi Kadlecovi.

Soutěž začala. Benešovskou ligu navštívila i družstva mimo náš okres, a ta předvedla velice pěkné výkony. Naše ligová rodina se začala rozrůstat o další členy a začali jsme se opět stmělovat více a více dohromady.

Na celé lize bylo vidět, že není jen „o čase“. Je o povzbuzování, přáních, skutcích, ale hlavně o hasičích, bez nichž by to nebylo možné. Bez

jednoho člověka, kteréhokoli, by bylo poslední kolo ligy jiné. Byť jen o kousek, ale bylo.

Byla zde vidět spousta slziček, ale i radostných objímání při překonání dosavadního maxima. I když se vám poslední kolo nevyvedlo podle vašich idejí, nikdy není pozdě na to, abyste s tím něco udělali, abyste se zlepšili, začali pilovat „stovky“ či útok. Hasičský sport není jen o disciplínách, jsou zde i daleko důležitější věci, jako je pomoc a záchrana druhých. To by mělo být pro nás všechny samozřejmostí.

Následoval rozstřel, do kterého se dostalo pět nejlepších družstev v čele s Bezděkovem pod

Tremšínem a holkami ze Sloupu. Nakonec zvíťazilo družstvo ze Žďáru, které si odvezlo sud piva, a slečny ze Sloupu, které si se svou výhrou – dortem – naložily po svém. Jedním z posledních zpestření ligy byl „All stars team“ žen i mužů, do kterého se mohl dostat ten, kdo měl nejvíce nominací ze soutěže v Bystřici. A rozhodčí? I oni vyhráli, samozřejmě ve „své“ kategorii.

Všichni zúčastnění obdrželi ceny, protože i ti, co skončili na chvostu tabulky, jsou výborní a jsou pro náš hasičský sport důležití. Proto jsme je chtěli ocenit. Všem děkujeme za účast! ♦

Anežka Aubrechtová

Běžec Podblanicka

Organizátoři pravidelných běhů zvou příznivce zdravého pohybu na celoroční běžecký seriál Běžec Podblanicka. „Akce je zaměřena na běžce-amatéry, kteří sportují pro radost. Chceme je povzbudit. Zároveň chceme popularizovat běh a podpořit organizátory malých běhů v regionu,“ říká Jan Mayer z pořadatelského týmu.

Do seriálu byly zařazeny následující akce roku 2014:

Novoroční Konopiště (Benešov) – 1. ledna
Běh na Blaník (Vlašim) – 18. ledna
Čerčanský Chlum – 22. února
Karlovarský kopcovák (Benešov) – 1. května
Memoriál obětí fašismu (Čechtice) – 8. května
Běh pro radost (Zdislavice) – 7. června
Konopištská desítka (Benešov) – 15. června
Neveklovské běhy – 21. června
Sedlecko Prácheňský trháč – 5. července
Hvězdonice – Ondřejov – 12. července
Hodinovka (Vlašim) – 2. srpna
Běh zámeckým parkem (Vlašim) – 5. října

Výsledky běžců v jednotlivých závodech se budou bodovat. Do celkového pořadí se započítá devět nejlepších umístění. Body se počítají samostatně v každé kategorii. Vyhlášení se uskuteční při posledním závodě ve Vlašimi.

Bližší informace o závodech získáte v Termínovce na www.behej.com nebo u pořadatelů: Jan Mayer, mayer52@seznam.cz, tel.: 603 255 592
 Ivan Cinka, i.cinka@seznam.cz, tel.: 737 916 230 ♦

Název subjektu	Právní forma	Sídlo/adresa trvalého bydliště	IČ	Zástupce subjektu pro MAS	Oblast působení	Postavení a funkce v MAS
Bc. Lucie Onderčaninová	FO	Chrást nad Sázavou 190, Týnec nad Sázavou, 257 41	Fyzická osoba bez IČ – občan			
				Bc. Lucie Onderčaninová	děti, rodina	PV, MV
Nestátní neziskové organizace						
CESTVÝ SKLÁ, o.p.s.	PO	Sázava, Na Káčku 218, 285 06	01488295	MgA. Martina Kulhavá		PV
Historický klub os.	PO	Týnec nad Sázavou, Klusáčkova 2, 257 41	22723650	Zuzana Němcová	historie, kultura	PV
Lidem blíz o.s.	PO	Řehovice 21, Maršovice, 257 56	22758895	Ing. Hana Bačíková	děti, rodina, sociální služby	PV, DR
Mateřské centrum Hvězdíčka	PO	Benešov, Vančurova 1146, 256 01	26627311	Ing. Jana Čechová	děti, ženy, rodina	PV, KPR
Mateřské centrum Motýlek	PO	Týnec nad Sázavou, Okružní 520, 257 41	70858691	Mgr. Marcela Krejčíková	děti, ženy, rodina	PV, KPR, DR
Mateřské centrum PUTTI, o.s.	PO	Sázava, Pod Chladem 465, 285 06	22684239	Bohumila Bousková	děti, ženy, rodina	PV, KPR
MC Kulíšek	PO	Bystřice, Ješútovo náměstí 115, 257 51	26987112	Vanda Pechová	děti, ženy, rodina	PV, KPR
Mezinárodní společnost pro vědomí Křišny, Hnutí Hare Křišna	PO	Městečko 1, Chotýšany, 257 01	73631639	Barbora Lichtágová	církev, zemědělství	PV
Ochrana fauny České republiky o.s.	PO	Votice, Zámecká ul. 1, 259 01	67778585	Kateřina Křečková	ekologie, děti	PV
POSÁZAVSKÝ PACIFIK	PO	Cerčany, Havičková 445, 257 22	67983570	Lumír Běhal	cestovní ruch	PV
Rytmus Benešov, o.p.s.	PO	Benešov, F. V. Mareše 2056, 256 01	27903508	Mgr. Pavel Goby	sociální	PV
Sbor dobrovolných hasičů Žihany	PO	Žihany, Soběhrdý, 256 01	66133599	Eva Pilveinová	hasiči, děti, kultura	PV do 30 let
Sbor jednoty bratrské v Týnci nad Sázavou	PO	Týnec nad Sázavou, Benešovská 527, 257 41	73633551	Mgr. Stanislav Švor	církev, děti, kultura	PV
Sdružení pro ochranu kulturního dědictví – Zlenice	PO	Senohraby, Příčná 61, 251 66	67798195	Vladimír Havelka	památková péče	PV
Sdružení SPORT	PO	Tluskov 1, Neveklov, 257 56	69059403	Radka Jiroušková	děti, rodina, sport	PV
TSK SALTIA Benešov	PO	Struhařov 68, 256 01	70103968	Karel Maršálek	kultura, děti	PV
Unie rodičů ČR – sdružení při Gymnáziu Benešov	PO	Benešov, Husova 470, 256 01	70843635	Ing. Vladimír Babka	děti a mládež	PV
ZÁSKOLÁK	PO	Postupice, Školní 153, 257 01	26672553	Jana Jiřová	děti a mládež	PV
ZO CSOP Vlašim	PO	Vlašim, Pláteníkova 264, 258 01	18595677	Mgr. Kateřina Červenková	ekologie, děti	PV
Podnikatelé						
Ing. Alois Macěška	FOP	Votice, Kapliřovo náměstí 17, 259 01		Ing. Alois Macěška	zemědělství	PV
Bišport s.r.o.	PO	Týnec nad Sázavou, Ing. Fr. Janečka 511, 257 41	47540311	Jaromír Bilek	cestovní ruch	PV, KCR, SR
Česká spořitelna a.s.	PO	Benešov, Týrsova 162, 256 01	45244782	Ing. Milan Hašek	banka	PV
ELISEN a.s.	PO	Benešov, Jana Nohy 1237, 256 01	62957104	Ing. Vladimír Vesecký	doprava, cestovní ruch	PV, KCR
Hotel Všetice s.r.o.	FOP	Všetice 6, Netvořice, 257 44	27438414	Jan Hruška	cestovní ruch, zemědělství	PV
Jaroslav Pelíšek	FOP	Křižany 11, Netvořice, 257 44	66780551	Jaroslav Pelíšek	kultura, cestovní ruch	PV
Jiří Sternberg	FOP	Jemniště 1, Postupice, 257 01	66781001	Jiří Sternberg	cestovní ruch, zemědělství	PV, SR – předseda
Miroslav Němec	FOP	Týnec nad Sázavou, Brodecká 466, 257 41	68389205	Miroslav Němec	cestovní ruch, zemědělství	PV, KCR
Miloslav Perníček	FOP	Mlékovice - Heroutice 11, Neveklov, 257 56	48929182	Jana Perníčková	cestovní ruch, zemědělství	PV
Obce a města						
Obec Hradištko	PO	Hradištko 2, 252 09	00241245	Ing. Václav Buriánek	veřejná správa	PV
Obec Kamenný Přívoz	PO	Kamenný Přívoz, 10, 252 82	00241351	Jiří Patera	veřejná správa	PV
Obec Křhanice	PO	Křhanice 46, 257 42	00232025	Mgr. Aleš Papoušek	veřejná správa	PV, KPR
Obec Křečovice	PO	Křečovice 9, Neveklov, 257 56	00232068	Monika Pechačová	veřejná správa	PV
Obec Lešany	PO	Lešany 23, Netvořice, 257 44	00232122	František Vrkoš	veřejná správa	PV
Obec Stranný	PO	Stranný 39, Neveklov, 257 56	00875805	Ing. Karel Vojta	veřejná správa	PV
Město Benešov	PO	Benešov, Masarykovo náměstí 100, 256 01	00231401	Bc. Petra Orsáková	veřejná správa	PV
Město Jilové u Prahy	PO	Jilové u Prahy, Masarykovo náměstí 194, 254 01	00241326	Jiří Zápál	veřejná správa	PV
Město Neveklov	PO	Neveklov, nám. Jana Heřmana 80, 257 56	00232386	Marie Králová	veřejná správa	PV
Město Sázava	PO	Sázava, Školní 194, 285 06	00236411	Jana Van Beberová	veřejná správa	PV
Město Týnec nad Sázavou	PO	Týnec nad Sázavou, K Náklí 404, 257 41	00232904	Adriana Bursová	veřejná správa	PV, KCR
Městys Kácov	PO	Kácov, Jirsíkova 157, 285 09	00236144	Marie Vincová	veřejná správa	PV
Městys Maršovice	PO	Maršovice 89, 257 55	00232181	Bohumil Ježek	veřejná správa	PV
Městys Netvořice	PO	Netvořice, Mírové náměstí 19, 257 44	00232360	Monika Šiehbrová	veřejná správa	PV
Svazky obcí						
CHOPOS	PO	Chotýšany 54, 257 28	69000948	Ing. Miroslav Kratochvíl	společné aktivity obcí	PV
Malé Posázaví	PO	Hvězdonice 56, Chocerady, 257 24	69347182	Ing. Kateřina Chobotová	společné aktivity obcí	PV
Mikroregion Dřbáň, svazek obcí	PO	Votice, Komenského náměstí 700, 259 01	70567646	Ing. Lucie Krubnerová	společné aktivity obcí	PV
Státní organizace						
Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Správa CHKO Blaník	PO	Louhovice pod Bláníkem, Vlašimská 8, 256 06	62933591	Ivana Krížová	ochrana přírody	PV
Lesy České republiky, s.p.	PO	Benešov, Želetinka 12, 256 01	42196451	Ing. Miroslav Janekovský	lesy	PV
Úřad práce v Benešově	PO	Benešov, Dukelská 2080, 256 01	72496991	Kateřina Novotná	zaměstnanost	PV
Školy						
Gymnázium Benešov	PO	Benešov, Husova 470, 256 01	61664707	Mgr. Alena Kralová	výuka mládeže	PV

PV – Programový výbor, KCR – Komise pro cestovní ruch, KPR – Komise pro rodinu, MV – Monitorovací výbor, DR – Dozorčí rada, SR – Správní rada

Více najdete na leader.posazavi.com

Vymezení územní spolupráce v regionu působnosti MAS Posázaví k 1. 1. 2014 na období 2014–2020

